

ΙΟΥΛΙΑ

(JULIE)

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ
ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΓΙΕ

Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Α. ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΥΛΙΑ
ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ
ΜΑΖΙΜΟΣ

ΚΛΟΤΙΛΔΗ
ΚΥΡΙΑ ΔΕΚΡΕΣΗ
ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἡ Σκηνὴ ὑπόκειται ἐν τινὶ ἐξοχῇ τῶν Παρισίων.

Ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐν Παρισίοις σκηνῆς τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου
 (Théâtre Français).

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Αΐθουσα ἰσοχικὴ πολυτελέστατα ἐπιπλωμένη. Θύραι πλάγαι. Θύρα εἰς τὸ βάλθου καὶ παράθυρα ἑκατέρωθεν αὐτῆς. Ἡ εἰς τὸ βάλθου θύρα συγκοινωνεῖ μετ' ἀναβάθρας ἀγούσης ἐν τῇ αὐτῇ διὰ διπλῆς κλίμακος. Μεγάλῃ τράπεζα πρὸς τὰ δεξιὰ, μικροτέρα τράπεζα πρὸς τὰ ἀριστερά.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ μόνη, κατόπιν ΜΑΞΙΜΟΣ.

(Ἡ Ἰουλία κάθηται πρὸς τὰ δεξιὰ πλησίον τῆς μεγάλης τραπέζης, ἔφ' ἧς εἰσιν ἐρριμένα ἀτάκτως φύλλα καὶ ἄνθη· ἀποκόπτει τὰ στελέχη καὶ τοὺς κλαδίσκους αὐτῶν καὶ τὰ ἐναποθέτει κατόπιν ἐντὸς ἀνθοδοχείου. Εἶναι σύννους καὶ διακόπτεται συνεχῶς τεινούσα μετὰ προσοχῆς τὸ οὖς. Ἀΐφνης ἐγείρεται πλησιάζει εἰς τὸ παράθυρον τοῦ βάλθου, πρὸς δεξιὰ· καὶ παρατηρεῖ ἔξω. Εἰς τὸν θύρον τῆς ἀνοίγεισης θύρας σκιρτᾷ, στρέφει καὶ παρατηρεῖ τὸν Μάξιμον.)

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! σεῖς εἴσθε; Καλημέρα γείτων.

(Τεῖνει τῷ Μαξίμῳ τὴν χεῖρα καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἄνθη).

ΜΑΞΙΜΟΣ.

Πῶς ἔχετε;

ΙΟΥΛΙΑ

Πολὺ καλά. Μὲ φαίνεται ὅμως ὅτι θὰ βρέξῃ σήμερον.

ΜΑΞΙΜΟΣ (παρατηρῶν ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ παραθύρου).

Μάλιστα ὁ οὐρανὸς ἐκεῖ κάτω εἶναι κατάμαυρος. (καθήμενος πρὸ ἀριστερά)· Καὶ οἱ φίλοι σας, ἀνεχώρησαν σήμερον τὸ πρῶτ' ;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅλοι οἱ φίλοι μας ἀνεχώρησαν σήμερον τὸ πρῶτ' . . . Κατευδιδίον των !

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μήπως περιμένετε κλῆνὰ ἀκόμη κατ' αὐτάς ;

ΙΟΥΛΙΑ

ὦ, Θεέ μου ! ὅλους τοὺς Παρισίους . . . εἰξεύρετε ὅτι ὁ σύζυγός μου δὲν πολιορκιέμεται τὴν μοναξιάν . . .

ΠΟΙΚΙΛΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἶναι καλὰ ὁ Μαυρίκιος;

ΙΟΥΛΙΑ

Θαυμάσια. Σκοπεύει νὰ υπάγῃ σήμερον εἰς Παρισίους.

ΜΑΞΙΜΟΣ (ἡμιγεϊρόμενος).

Ἄ!... Ὡστε τότε ἐπιστρέφω. . . .

ΙΟΥΛΙΑ

Διατί;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τῶντι. . . διατί;

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τινα παύσιν).

Ἐλέγετε ὅτι ὁ αὐρανὸς ἐκεῖ κάτω εἶναι μαῦρος;

ΜΑΞΙΜΟΣ (παρατηροῦν αὐτήν).

Μάλιστα, κατάμαυρος. . . Τί ἔχετε;

ΙΟΥΛΙΑ

Ἐγώ; Τί;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Κάτι ἔχετε. — Εἴσθε τεταραγμένη, ἀνήσυχος, ὀλίγον μάλιστα
ὠχρά. . . τί τρέχει λοιπόν; (Ἐγεύρεται).

ΙΟΥΛΙΑ

Τίποτε. . . εἶμαι ὀλίγον στενοχωρημένη.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πολύ.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, πολύ. . . (Μειδιῶσα). Περιμένω τὴν καταδίκην μου.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὴν καταδίκην σας;

ΙΟΥΛΙΑ

Σὰς εἶπον, νομίζω, ὅτι ἡ φλογερά μου ἐπιθυμία ἦτο νὰ μὴ
ἐπιστρέψῃ πλέον ἢ θυγάτηρ μου εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον. Πλησιάζει
τὰ δεκαεξί. Ἡ ἀνατροφή της ἐτελείωσε, ἢ καὶ ἂν τῆς λείπῃ τι,

στοχάζομαι ὅτι εἶμαι ἱκανὴ νὰ τῆς τὸ διδάξω. Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὴ καὶ ἡ γνώμη τοῦ συζύγου μου.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄ!

ΙΟΥΛΙΑ

Τὸ προσηθάνομην, καὶ μόλις προχθὲς ἐτόλμησα νὰ θίξω τὸ ζήτημα... ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσα νὰ κατορθώσω τίποτε.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἡ θυγάτηρ σας ἀνεχώρησεν;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ἂν ἀναχωρήσῃ σήμερον. Μικρὰ ἀκόμη ἐλπίς μοι μένει. Ἡ Κλοτίλδην ἀπεπειράθη τὴν τελευταίαν δοκιμὴν. Ὁ πατὴρ της ὡς εἰξεύρετε τὴν λατρεύει. Ἴσως θὰ ᾔηται εὐτυχεστέρα ἐμοῦ. Τὰ λέγουν πρὸ ἐνὸς ἤδη τετάρτου... καί, καθὼς σὰς προεῖπον, περιμένω τὴν καταδίκην μου.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἐννοῶ τὴν ἀγωνίαν σας καὶ σὰς ζητῶ συγγνώμην ὅτι εὐρέθην ἐδῶ... εἰς τόσον ἀκατάλληλον ὄραν...

ΙΟΥΛΙΑ (προσεγγίζει ἀλλοφρονοῦσα τὴν τράπεζαν).

Καλὴ μου κόρη! Πόσον καλὴ, πόσον γλυκεία... πόσον ἀναγκία μάλιστα θὰ μοι ἦτον ἡ συντροφία της!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Νὰ σὰς ἀφήσω;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι, ὄχι μείνατε σὰς παρακαλῶ. Μὴ φοβεῖσθε σκηνάς. Εἰξεύρετε ὅτι δὲν κάμνω τοιαύτας.

ΜΑΞΙΜΟΣ (εἰς τὸ βῆθος πρὸς ἀριστερά).

Λοιπὸν.... μὴ ἀπελπίζεσθε.... ἡ συνομιλία των παρατείνεται εἶναι καλὸς οἰωνός... Ἄλλως τε, ὡς ἐλέγετε, ὁ σύζυγός σας λατρεύει τὴν Κλοτίλδην... μὲ συγχωρεῖτε..., τὴν δεσποινίδα Κλοτίλδην.

ΙΟΥΛΙΑ

ὦ! λέγετε πάντοτε τὴν Κλοτίλδην... τὴν ἐγνωρίσατε βρέφος...

ΠΟΙΚΙΑΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τοῦτο δὲν μὲ κάμνει νεώτερον... ἀλλὰ τὸ ὁμολογῶ.

ΙΟΥΛΙΑ (ταίνουσα τὸ οὖς).

Ἄ! ἀκούετε; ἔρχεται... Θεέ μου, ἡ καρδιά μου πάλλει!
(Ὁ Μίξιμος ἀποχωρεῖ ὀλίγον).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

(ΟΙ ΑΥΤΟΙ. Ἡ Κλοτίλδη ἔρχεται ὁρμαίως πρὸς τὴν μητέρα της καὶ λαμβάνει τὴν χεῖρα της).

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἐγίαине μῆτερ μου!

(Ἡ Ἰουλία τὴν ἀτενίζει κινουσα ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν).

ΙΟΥΛΙΑ

Ὁχι;...

(Ἡ Κλοτίλδη κινεῖ ἀρνητικῶς τὴν κεφαλὴν.)

ΜΑΞΙΜΟΣ, (ιδίᾳ)

Θεέ μου!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ, (γονυπετοῦσα πρὸ τῆς μητρός της).

Μοὶ ὑπεσχέθη ῥητῶς διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος... Ὡστε δὲν μένει πλέον εἰμὴ ἔν ἔτος... βεβαιότατα... Ἄς εἴμεθα γενναῖαι. Μετὰ ἔν ἔτος θὰ ἤμαι ὅλη ἰδική σου, διὰ παντός. Ἀκούεις; διὰ παντός... Θὰ σ' ἀγαπῶ, θὰ σ' ἀγαπῶ πολὺ, θὰ σὲ λατρεύω!... (Ἀσπάζεται τὴν Ἰουλίαν καὶ προσθέτει χαμηλοφώνως). Θὰ σὲ παρηγορῶ!... (Ἐγείρεται). Ἐγίαине, μῆτερ μου!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἐγίαине ἀγαπητὴ μου κόρη... πήγαινε... πήγαινε... δὲν σὲ συνοδεύω, εἰξεύρεις....

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ὁχι... ὄχι... μέινε! (παρατηροῦσα τὸν Μίξιμον). Ἄ! ὁ κύριος Μάξιμος... Μὲ συγχωρεῖτε!... Δὲν σὰς εἶχον παρατηρήσει. Ἐγίαίνετε, Κύριε!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Au revoir, δεσποινίς.

(Ἡ Κλοτίλδη πλησιάζουσα εἰς τὴν ἔξοδον στρέφει καὶ πέμπει διὰ τῶν χειρῶν της ἀσπασμὸν εἰς τὴν μητέρα της καὶ ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ, ΜΑΞΙΜΟΣ

(Στιγμή σιωπῆς. Ἡ Ἰουλία ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν του).

ΙΟΥΛΙΑ

Καθίσατε λοιπόν.

ΜΑΞΙΜΟΣ

"Οχι... ἀληθῶς σᾶς ἐνοχλῶ καὶ... (προσποιεῖται ὅτι θὰ ἐξέλθῃ).

ΙΟΥΛΙΑ

Σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν μ' ἐνοχλεῖτε.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τότε κλαίσατε!

ΙΟΥΛΙΑ

Εἰξεύρετε ὅτι ὀλίγον κλαίω.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Σᾶς βεβαιῶ ὅτι σφάλλετε... Ὅ ἀ ἐπρωτίμων ἀπειράκις νὰ σᾶς ἴδω κλαίουσιν.

(Προχωρεῖ καὶ στηρίζεται εἰς τὴν πρὸς δεξιὰ ἐστίαν).

ΙΟΥΛΙΑ

Ἐφοῦ δὲν δύναιμαι, τί θέλετε;... Ἄλλ' ἄς ὀμιλήσωμεν καλήτερα περὶ φαιδροτέρων πραγμάτων. Τί νέα ἐκ τοῦ χωρίου;... καὶ μάλιστα, εἴπατέ μοι τίς εἶναι αὐτὴ ἡ νέα γειτόνισά σας, ἡ ὁποία κατὰ φυσικὸν λόγον εἶναι καὶ γειτόνισά μας; Ὅ τὴν συννητήσατε βεβαίως εἰς τὰ περίχωρά μας; Εἶναι τόσον ὠραία, ὅσον ἐφημίζεται;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ποία γειτόνισσα;

ΙΟΥΛΙΑ

Μία Κυρία Δε... Δεκρεσῆ, νομίζω, ἥτις κατώκησεν εἰς τὸν Πύργον τοῦ Ὁρμου... μὲ μίαν θείαν... Τί πράγμα εἶναι;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Χμ!... Δὲν εἰξεύρω καλῶς.

ΙΟΥΛΙΑ

Εἶναι χήρα, ἢ ζωντοχήρα;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ζωντοχήρα, νομίζω.

ΙΟΥΛΙΑ (εἴρων.)

Τὴν καυμένη!... Καὶ πῶς;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄποδίδουν τὰ σφάλματα εἰς τὸν σύζυγον.

ΙΟΥΛΙΑ

ᾠ! παράδοξον! τέλος ἡ αἰτία δὲν εἶναι σπουδαία;

ΜΑΞΙΜΟΣ

ᾠ Θεέ μου!... ἀγνοῶ... Μὲ φέρετε εἰς δύσκολον θέσιν.

ΙΟΥΛΙΑ (καταφατικώτατα).

Τὸ πιστεύω!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν πιστεύω νὰ ὑποπτεύεσθε ὅτι ἦλθεν εἰς τὸ χωρίον διὰ τὴν εὐγενεῖάν μου;

(Κάθεται εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς τραπέζης κατέναντι τῆς Ἰουλίας).

ΙΟΥΛΙΑ

ᾠ! ὄχι, ὄχι... ἡσυχάσατε. Θὰ σᾶς ζητήσω ὅμως μίαν συμβουλὴν.—Ἐὰν ἔλθῃ εἰς ἐπίσκεψίν μου, νὰ τὴν δεχθῶ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄν θέλετε... Ὑπάρχουν τινὲς οἱ ὁποῖοι τὴν δέχονται... ἄλλοι...

ΙΟΥΛΙΑ

Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν διαθέσεων.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μήπως σᾶς ἀνήγγειλον τὴν ἐπίσκεψίν τῆς;

ΙΟΥΛΙΑ

ᾠχι... Ἀλλὰ τὸ προαισθάνομαι... Ἐπειτα ἀφοῦ ἡ θυγάτηρ μου ἀνεχώρησε τὸ ἄτοπον θὰ ἦναι ὀλιγώτερον.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τίς συνάδευσε τὴν δεσποινίδα Κλοτίλδην εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον;

ΙΟΥΛΙΑ

Ἡ Μάρθα μετὰ τοῦ Ἰουστίνου. Θὰ διέλθωσι πρῶτον νὰ πάρουν τὴν ἐξαδέλφην της...

ΜΑΞΙΜΟΣ

Καὶ ἀπὸ τὸν υἱὸν σας ἔχετε καλὰς εἰδήσεις ;

ΙΟΥΛΙΑ

(χομίζει ἄνθη ἐπὶ ἄλλης τραπέζης, κειμένης εἰς τὸ ἐν τῇ βάθει πρὸς ἀριστερὰ παρὰθυρον).

Πολὺ καλὰς... Καλὸ μου παιδί ! Πόσον προοδεύει !

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πάντοτε εἰς τὴν ναυτικὴν σχολήν ;

ΙΟΥΛΙΑ

Πάντοτε... Μόλις τὸν εἶδον ἐφέτος... Διῆλθον τὰς διακοπὰς ταξιδεύοντες... Τοῦτο τὸν εὐχαριστεῖ πολὺ.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τῇ ἀληθείᾳ, πρέπει νὰ εἴσθε ὑπερήφανος διὰ τὰ τέκνα σας. Γνωρίζω ὀλιγώτερον τὸν υἱὸν σας... Ἄλλ' ἐξ ὧσων περὶ αὐτοῦ γνωρίζω εἶναι ἐξαίρετος... Ὅσον διὰ τὴν Κλοτίλδην, αὐτὴ εἶναι σωστὴ μικρὰ κυρία... Ἀγγίνους, τρυφερὰ καὶ ἀπτόητος ὡς οὐδεὶς... Εἶχον συνηθῆσαι νὰ τὴν βλέπω ἐπὶ δύο μῆνας σχεδὸν καθ' ἑκάστην... καὶ ἀληθῶς, θὰ αἰσθανθῶ, ὡς ὑμεῖς, κυρία μου, τὴν ἀπουσίαν της.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἀληθινά, τὴν ἀγαπᾶτε πολὺ ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Περιπαθῶς !

ΙΟΥΛΙΑ, (παρατηροῦσα αὐτὸν ἐξαίφνης)

Περιπαθῶς.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἐξ ὅλης καρδίας !

ΙΟΥΛΙΑ, (γελῶσα καὶ ἐπανερχομένη πλησίον τῆς τραπέζης).

Περιπαθῶς... Ἡ λέξις σας αὕτη μεγάλως μ' ἐξέπληξε.

ΜΑΞΙΜΟΣ, (γελῶν).

Διχτί;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἔ! διότι συνήθως εἶσθε ἀρετὰ ψυχρὸς περὶ τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων σας... Εἴσθε τόσο μυστηριώδης ἄνθρωπος!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μυστηριώδης! Εἰς τί;

ΙΟΥΛΙΑ

Εἰς ὅλα. Δὲν γνωρίζω μυστηριωδέστερον ὁμῶν. Δὲν εἰξέυρω τὸ κρύπτετε... ἀλλὰ τὸ κρύπτετε καλῶς. (Ἐπανακάθεται).

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν κρύπτω τίποτε... ἴδου ὅλον τὸ μυστήριον!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! Καὶ πρῶτον... τί εἶναι αὐτὸ τὸ ταξίδιον, τὸ ὁποῖον πρόκειται κάθε πρῶτὸ νὰ κάμετε εἰς Αἴγυπτον καὶ ποτὲ δὲν τὸ κάμνετε;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Θὰ τὸ κάμω... προετοιμάζομαι. (Ἐγείρεται).

ΙΟΥΛΙΑ

Πρὸ ἕξ ἐτῶν!.. Ἐπειτα, καὶ πρὸ πάντων, διατί δὲν νυμφεύσθε; Αὐτὸ δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς φιλησύχους διαθέσεις σας καὶ μὲ τὴν κλίσιν σας πρὸς τὸν οἰκογενειακὸν βίον. Τί περιμένετε; Διατί ἀποποιεῖσθε τὰ ἐπικερδέστερα συνοικέσια; αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὁποῖα σὰς προτείνω ἐγὼ... τὸ ὁποῖον, ἐν παρενθέσει, δὲν μὲ κολακεύει πολὺ... Ἄ! (Βίλλει ἑλαφρὰν κραυγὴν πόνου). Ἀπρόσεκτος!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πῶς;... Τί ἔχετε;

ΙΟΥΛΙΑ

Τίποτε, τίποτε!... Ἐκόπην ὀλίγον, ἐνῶ ἔκλειον αὐτὸ τὸ μαχαιράκι... Τὸ μανδῆλι μου.. Ἄ! νὰ το!

(Λαμβάνουσα ἐκ τῆς τραπέζης τὸ μανδῆλι τῆς).

ΜΑΞΙΜΟΣ (σπεύδων πλησίον τῆς).

Ἐπιτρέψατέ μοι... Ἦρει πολὺ αἶμα... (Τεταραγμένος). Θέλετε... θέλετε νὰ φωνάξω τινά;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι... Τί ἀστείσιμος!... Πάρετε ἐκεῖνο τὸ φιαλίδιον... (Δεικνύουσα τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς γωνίας φιαλίδιον). Καὶ τὸ νερόν... Ἄνακατώσατέ τα...

ΜΑΞΙΜΟΣ

(Λαμβάνων τὸ φιαλίδιον ρίπτει σταγόνας τινὰς τοῦ ἐν αὐτῷ βαλσάμου ἐν ποτηρίῳ ὕδατος ἀναμιγνύει αὐτὰ καὶ φέρει τὸ ποτήριον τῇ Ἰουλίᾳ).

Εἶναι βαθεῖα ἡ πληγὴ;

ΙΟΥΛΙΑ (βρέχουσα πανίον καὶ περιτυλίσσουσα τὸν δάκτυλόν της).

Ὅχι, ἀσήμαντος.

ΜΑΞΙΜΟΣ, (συγκεκρινημένος καὶ ἀδεξίως).

Νὰ σὰς βοηθήσω;... νὰ δοκιμάσω;... μὲ συγχωρεῖτε.

(Βοηθεὶ τὴν Ἰουλίαν εἰς τὸ περιτύλιγμα τοῦ δακτύλου).

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄλλὰ σεῖς τρέμετε... Ἀφίσατέ με νὰ τὸ περιτυλίξω. (Ἐνῶ περιτυλίσσει τὸν πληγωθέντα δάκτυλόν της). Σὰς βεβαιῶ... τρέμετε. Μήπως ἡ θέα τοῦ αἵματος σὰς ἐνοχλεῖ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὀλίγον.

ΙΟΥΛΙΑ

Καὶ ὅμως ὑπῆρξατε στρατιωτικός. Πῶς ἐκάμνετε;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤμην γενναϊότερος... κατὰ τὸ φαινόμενον.

ΙΟΥΛΙΑ (τελειώνουσα τὸ περιτύλιγμα).

Εὐχαριστῶ. Ἐξάριετα... (Ἐγερθεῖσα καταβιβάνει πρὸς ἀριστερά). Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐνίοτε μὲ φαίνεσθε δειλότατος...

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄδυναμία τῆς ἡλικίας, κυρία μου!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! αὐτὸ πολὺ μ' ἀρέσει! Σκοπεύω νὰ ἐξέλθω ἔφιππος, σήμερον μετὰ μεσημβρίαν. Θὰ μὲ συνοδεύσητε, ἂν ἡ ἀδυναμία τῆς ἡλικίας σας τὸ ἐπιτρέψει.

ΜΑΞΙΜΟΣ (ὀλίγον δισταζών).

Εὐχαρίστως.... ἅμα ἴδω τὸν Μαυρίκιον,

ΙΟΥΛΙΑ (χαιρετώσα αὐτὸν ὀλίγον εἰρωνικῶς).

Πολὺ καλὰ. Πηγαίνω νὰ ἐνδυσθῶ. (Ἐγγύς νὰ ἐξέλθῃ πρὸς ἀριστερά).
Μετ' ὀλίγον! (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ, κατόπιν ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

(Ὁ Μάξιμος ἔκθαμβος ἐκ τῶν τελευταίων λέξεων τῆς Ἰουλίας, ἵσταται ἐπὶ τινα στιγμήν προσηλωμένον τὸ βλέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς θύρας ἐξ ἧς ἐξήλθεν ἡ Ἰουλία, κατόπιν ἀνυψώσας ὀλίγον τοὺς ὤμους μετὰ λυπηρᾶς κινήσεως, στήριζεται ἐπὶ τινος ἐπίπλου κρατῶν τὸ μέτωπον).

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

(εἰσερχόμενος ἐκ τοῦ βάθους κρατῶν ἐφημερίδας καὶ πλησιάζων τὸν Μάξιμον, ὅστις δὲν τὸν ἀκούει).

Τί ἐγκλημα σχεδιάζεις αὐτοῦ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

ὦ! Σὺ εἶσαι; (Σφίγγουσιν τὰς χεῖρας). Πηγαίνεις σήμερον εἰς Παρισίους;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (βίπτων τὰς ἐφημερίδας ἐπὶ τῆς τραπέζης).

Ναί!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄλλ' ἐπανέρχῃσαι νὰ δειπνήσῃς...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὅχι δὲν πιστεύω. Δὲν ἠμπορῶ ν' ἀναχωρήσω ἀπὸ ἐδῶ πρὸ τῶν τριῶν. Ἔρχῃσαι μαζί μου;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὅχι. Δὲν ἔχω τί νὰ κάμω εἰς Παρισίους. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ σύζυγός σου θὰ ἐξέλθῃ ἔριππος καὶ μὲ πικραλέεσε νὰ τὴν συνοδέωσω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εὖγε!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πρέπει μάλιστα νὰ ἴδω τί γίνεται ὁ ἵππος μου... (Προχωρεῖ πρὸς τὸ βάθος.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Περίμενε νὰ φωνάξω.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὅχι πηγαίνω ὁ ἴδιος· ἤλθα ὀλίγον δραμαίως καὶ ἂν ὁ ἵππος μου ἦναι κουρασμένος θὰ ἱππεύσω τὸν ἰδικόν σου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καλὰ φίλε μου, πήγαινε... (Δαμβάνει ἐφημερίδας.)

ΜΑΞΙΜΟΣ (Ἐγγύς νὰ ἐξέλθῃ ἀποτόμως.)

Μαυρίκιε! Θέλω νὰ σοὶ ὁμιλήσω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

ὦ Θεέ μου! Τί τρέχει; ... Μὲ φαίνεσαι ἐξηγητωμένος! Τί σημαίνει; Δὲν σὲ ἀναγνωρίζω.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἶμαι πάντοτε φίλός σου;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

ὦ διάβολε! τὸ ἐλπίζω... Ἐνα καὶ μόνον φίλον ἔχω... ὅστις, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀξίζει διὰ δέκα. Καὶ ὅσον ὁ καιρὸς παρέρχεται, τόσο πιστεύω ὅτι εἷς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχει τίμιος ἄνθρωπος καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶσαι σύ, Μάξιμε!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δι' αὐτὸ ἔχω ἀνάγκην σήμερον ὅλων τῶν προνομίων τῆς φιλίας. Σὲ εἰδοποιῶ ὅμως ὅτι θὰ ἀφήσω κατὰ μέρος πᾶσαν ἐπιφύλαξιν καὶ μάλιστα πᾶσαν ἐθιμοτυπίαν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως ὑπάρχει ἐθιμοτυπία μεταξύ ὑμῶν; Ὁμίλει!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Θέλω νὰ σὲ ὁμιλήσω περὶ τῆς συζύγου σου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! ὄχι, ἐλπίζω, διὰ νὰ μὲ εἴπῃς κακὰ περὶ αὐτῆς;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Περὶ σοῦ θὰ εἴπω κακὰ.

ΠΟΙΚΙΛΗ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐμπρός! Λέγε! (Κάθονται παρὰ τῆ τραπέζῃ πρὸς δεξιὰ.)

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἰπέ μοι, Μαυρίκιε, πιστεύεις ὅτι ἡ σύζυγός σου εἶναι ἐντελῶς εὐτυχής;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἡ σύζυγός μου; Ἐντελῶς εὐτυχής; Καὶ διατί λοιπὸν νὰ μὴν ᾔηται; Τί τῆς λείπει;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Σὺ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶς τοῦτο; Διατί;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Σκέψου!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μετὰ σέψιν.)

Διότι ἔχω ἐρωμένες;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πολὺ πιθανόν!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως μοῦ ἔλειψαν ποτέ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὠραία δικαιολόγησις!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Λοιπὸν, δὲν βλέπω ἕως ἐδῶ κἀνὲν νεώτερον... Καὶ ἔπειτα, φίλε μου... Ἄλλ' ὄχι... δὲν θέλω νὰ σοὶ τὸ εἶπω... διότι εἶσαι ἀθῶος ἄνθρωπος... Σὺ δὲν γνωρίζεις τὰς γυναῖκας... καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θ' ἀνεσκίρτας... θ' ἀνεσκίρτας.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους, τί θέλεις νὰ εἶπης;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐ, φίλε μου, ἔσω ἀτάραχος. Δὲν εἶμαι διόλου πεπεισμένος, ὅτι ἡ γυνὴ ἐκεῖνη, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἔχει ἐρωμένες, εἶναι κατὰ βάθος τόσον περίλυπος!

Ο ΙΑΤΡΟΣ TANNER

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄ! . . .

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δὲν θέλω νὰ εἶπω ὅτι τοῦτο τὴν κολακεύει . . . Ἄπαγε! Καὶ ὅμως ἀκουσε! Ἐάν ποτε νυμφευθῆς, καὶ θέλῃς νὰ σ' ἐκτιμᾷ ἡ σύζυγός σου, προσποιῶ ὅτι ἔχεις ἐρωμένες καὶ ἂν δὲν ἔχῃς τοιαύτας.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἐξηκολούθει φίλε μου!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐγειρόμενος.)

Ἐχω ἐρωμένες! . . . τί πρὸς αὐτό. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐλάττωμά μου . . . πρέπει νὰ ἔχῃ τις ἐν . . . Πραγματικῶς δὲν ἔχω ἄλλο...

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν ἔχεις ἄλλο διότι δὲν δύνασαι... διότι ἡ θέσίς σου δὲν σοὶ ἐπιτρέπει νὰ ἔχῃς ἄλλο. Σὺ δὲν δύνασαι νὰ κλέψῃς.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δύναμαι νὰ κλέψω . . . Εἰς ὅλας τὰς θέσεις κλέπτει τις . . . Ἀλλὰ τέλος δὲν κλέπτω... Ἐχω ἐρωμένες... Ἐπειτα; Μήπως εἶμεθα ἄγριοι;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὅχι δά! Ἀλλὰ ποίαν ιδέαν ἔχεις περὶ τοῦ γάμου;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Περὶ τοῦ γάμου; Τὴν αὐτὴν μοὶ φαίνεται, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ὅλος ὁ κόσμος περὶ αὐτοῦ. Μήπως ἐγὼ ἐξαιροῦμαι τοῦ κανόνος;

ΜΑΞΙΜΟΣ

ὦ! ὄχι. Κατὰ σὲ λοιπὸν, ὁ γάμος εἶναι τὸ διαζύγιον!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶς; τὸ διαζύγιον;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δηλαδή τὸ ἀληθὲς διαζύγιον θὰ ἦτο μυριάκις προτιμώτερον, ἠθικώτερον καὶ γενναιότερον. Διότι ἐκ τοῦ μικτοῦ αὐτοῦ διαζυ-

γίου, τοῦ ὁποίου τὰς τέρψεις ἀπολαμβάνουσιν ἐν ἀνέσει τόσοι ἄνδρες, εἰς τὰς γυναϊκᾶς τῶν ἀπομένωνσιν, αἱ θλίψεις, αἱ προσβολαί, ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἐλευθερίας.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

᾽Ω! ἡ ἐλευθερία, ἡ ἐλευθερία! Δὲν εἶναι ὀλίγα αἱ ἀποσεῖουσαι τὸν ζυγόν....

ΜΑΞΙΜΟΣ

Καὶ πόσαι δὲν τὸν ἀποσεῖουν! Ὑποθέτω ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη τινὲς τοιαῦται. Ποία ἡ τύχη αὐτῶν;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

᾽Α! Εἶναι ἰδικαί σου ἰδέαι ὅλαι αὐταί; . . . ᾽Ελα . . . ᾽Ωμίλει εἰλικρινῶς . . . Μήπως ἡ Ἰουλία παραπονεῖται;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἰξεύρεις ὅτι εἶναι πάρα πολὺ ὑπερήφανος καὶ φρόνιμος διὰ τὰ παραπονεθῆ. ᾽Αλλ' ἐὰν σὺ δὲν βλέπῃς, ὅτι ἡ σύζυγός σου ὑποφέρει ἐκ τῶν παρεκτροπῶν σου, εἶσαι τῇ ἀληθείᾳ, ὁ πλέον ἀφηρημένος καὶ ἀπρόσεκτος τῶν ἀνθρώπων!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὑποφέρει φίλέ μου, ὑποφέρει... ἀναμφιβόλως ὑποφέρει! Ὅλαι αἱ γυναϊκες ὑποφέρουν... Αὐτὴ εἶναι ἡ τέχνη τῶν... (Κάθηται) Τοῦλάχιστον αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξίωσίς τῶν... καὶ αἱ τελειότεραι αὐτῶν, δὲν ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος... ᾽Εὰν ἡ Ἰουλία δὲν ἦτον εὐτυχὴς ἐκ τῆς ζωῆς της, θὰ ἀπεσύρετο.... ᾽Αλλ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου ἔχω ἡσυχωτάτην τὴν συνείδησίν μου.—Εἰργάσθην ἐπὶ δεκαπενταετίαν διὰ τὰ τριπλασιάσω τὴν περιουσίαν μου καὶ εὐχαριστῶ τὰς ὀρέξεις τῆς συζύγου μου καὶ τὰς ἰδικὰς μου. Ἡ Ἰουλία, ὡς ὅλαι αἱ γυναϊκες, ἠγάπα ἐμμανῶς τοὺς στολισμούς, τὰς διασκεδάσεις, τὰ θεάτρα, τὴν ἵππασίαν, τοὺς ἀδάμαντας... ᾽Εξ ὅλων αὐτῶν ἔχει περισσότερα, ἀφ' ὅσα ἡμπορεῖ τις νὰ ἔχη... Τοῦτο ὡς φαίνεται τὴν κάμνει νὰ ὑποφέρῃ.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ γυναϊκες ἀγαποῦν ὅλα αὐτά' ἀλλ' ὑπάρχει τι ἄλλο, τὸ ὁποῖον ἀγαποῦν περισσότερον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τί;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Νὰ τὰς ἀγαποῦν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μάλιστα, μάλιστα... μὲ καμμίαν κιθάραν!... Περιφρημα!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄ, Μαυρίκιε! ἄκουσε! Πρέπει νὰ σὲ εἶπω τί σκέπτομαι... Δὲν ἐκτιμᾷς ἀρκετὰ τὴν σύζυγόν σου. — Μὲ τοὺς στολισμοὺς, μὲ τὰς διασκεδάσεις, μὲ τὰ θεάτρα, μὲ τοὺς ἵππους, μὲ τοὺς ἀδάμαντας, πληρώνει τις τὰς ἐρωμένες καὶ ὄχι τὴν σύζυγόν του... Τὴν τιμίαν ὅμως γυναῖκα, τὴν γυναῖκα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπιστεύεσαι τὸ ὄνομα, τὰ τέκνα, τὴν τιμὴν σου, τὴν γυναῖκα ἣτις ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς ἵσταται πιστὸς φύλαξ ὅλων αὐτῶν τῶν ἱερῶν κειμηλίων, τὴν γυναῖκα ἣτις καθ' ἐκάστην ἐσπέραν καὶ πρῶταν σοὶ ἀποδίδει αὐτὰ ἀκηλίδωτα, ὡς τὰ παρέλαβε, τὴν γυναῖκα ἣτις εἶναι τὸ αἰώνιον θέλητρον, ἡ ὑπόληψις, ὁ σεβασμὸς τῆς οἰκίας... τὴν γυναῖκα αὐτὴν θέλεις νὰ πληρώσῃς!... Τὴν γυναῖκα αὐτὴν ἀγάπα την!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄναμφιβόλως.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄγάπα την! Διότι ἐπὶ τέλους δὲν τὴν κατέστησες ἄγαλμα, πιστεύω.— Δὲν τῆς ἀπέσπασες τὴν καρδίαν ἐκ τοῦ στήθους. Λοιπόν, ἡ καρδία αὕτη πρέπει νὰ ζήσῃ. Ἡ καλλιτέρα, ἡ τελειότερα, ὡς ἡ χειροτέρα τῶν γυναικῶν... καὶ τοῦτο εἶναι ἡ δόξά των... δύναται νὰ ζήσουν ἄνευ στολισμῶν, ἄνευ θεάτρων, ἄνευ ἵππων, ἄνευ ἀδαμάντων, μᾶλλον ἄνευ ἄρτου ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλὰ ποτὲ ἄνευ ἀγάπης!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλὰ σύ, ταλαίπωρε, ἂν νυμφευθῇς μ' αὐτὰς τὰς ἰδέας, σὲ βεβαιῶ ὅτι θὰ χάσῃς τὴν σύζυγόν σου. Ἄνῃρ ὁμιλῶν περὶ ἀγάπης

εἰς τὴν σύζυγόν του, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ τῇ ἀνεγίνωσκεν ἀχρεῖα βιβλία.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Νομίζεις; Καλά! εἶσαι πάρα πολὺ εὐτυχής. Ἄλλ' ἡ εὐδαιμονία ἔχει τὰ ὄριά της. Σὲ ἐγνώρισα μεγαλοκάρδιον· καὶ ἐὰν ποτέ, ὃ μὴ γένοιτο! σοὶ ἐπέλθῃ δυστύχημά τι, θέλεις μάθει ὅτι μεταξὺ δύο ἀνθρωπίνων ὄντων ὑπάρχει ἔρωσ πολὺ διάφορος ἐκείνου περὶ τοῦ ὁποίου ὀμιλεῖς πρὸς τὰς ἐρωμένους σου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ, (ξηρῶς, ἐγείρεται)

Τέλος πάντων... τί θέλεις; Ἔχεις ἐντολὴν τινα; Μόλις τὸ πιερώ. Διότι ἡ σύζυγός μου μετὰ δεκαπενταετῆ συμβίωσιν καὶ μὲ δύο τέκνα, ὡς αὐτὴν μεγάλη, δὲν θὰ ἐλάμβανεν αἴφνης ἦθος Ἀριάδνης, ἐπὶ τοῦ βράχου της.

ΜΑΞΙΜΟΣ (μὲ φωνὴν βραχυτέραν)

Σὲ βεβαιῶ, ἐν λόγῳ τιμῆς, ὅτι ἡ σύζυγός σου, οὐδὲν μοὶ ἐξωμολογήθη. Ἐφθασα ὅμως ἐδῶ καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεχώρει ἡ θυγάτηρ σου. Ἡ μήτηρ της μοὶ ἐπροξένησεν οἶκτον... Ἡθέλησα νὰ σοὶ τὸ εἶπω καὶ νὰ σὲ καθικετεύσω... νὰ σὲ καθικετεύσω νὰ τῆς ἀφίσης τὴν θυγατέρα της.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου ἐννοῶ καὶ συμμερίζομαι τὴν λύπην τῆς συζύγου μου. Ἀλλὰ βλέπεις, ἔχω ἄλλας ιδέας περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν κορασίων. Ἐννοῶ ἡ θυγάτηρ μου νὰ γείνη χρηστὴ, καὶ ἠθέλησα νὰ τὴν προφυλάξω ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν διαφθοράν, ἣτις εἰσδύει παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν ἐν ταῖς οἰκίαις μας διὰ τῶν ὀμιλιῶν, τῶν διασκεδάσεων, τῶν συνδιαλέξεων, τῶν γευμάτων, κτλ.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἔστω. Ἄλλ' ὅλα: αἱ προφυλάξεις πρέπει νὰ ἔχουν ὄριον. Ἐλα, φίλέ μου, ἀπόδος τὴν θυγατέρα εἰς τὴν μητέρα της. Σὲ βεβαιῶ ὅτι εἶναι καιρός.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τὸ προσεχὲς ἔτος... εἴμεθα σύμφωνοι.

ΜΑΞΙΜΟΣ

(ἔγγιζων τὸν βραχίονα τοῦ Μαυρικίου μετ' ἐπιμονῆς καὶ συγκινήσεως).
Σὲ παρακαλῶ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! Μ' ἐνοχλεῖς.

ΜΑΞΙΜΟΣ (μετὰ δυνάμεως)

Ἄ! λοιπόν!...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Λοιπόν; τί;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄκουσε! Ὁ Θεὸς εἰξεύρει ἂν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχη γυνή, τὴν ὁποῖαν ἐκτιμῶ περισσότερο τῆς συζύγου σου. Ἄλλ' ὅταν σὺ τὴν ἀπελπίζεις, ἐγκαταλείπων αὐτὴν αἰωνίως, ὅταν ἡ καρδιά της ἀμφιταλαντεύεται... ὅταν σὺ τὴν περικυκλώνεις διὰ τῶν ἐρωμένων σου καὶ τολμᾷ ἀκόμη νὰ τῆς ἀφαιρῆς τὴν θυγατέρα της, δὲν σὲ θεωρῶ μόνον σκληρόν, ἀλλὰ σὲ εὐρίσκω... καὶ ριψοκίνδυνον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ψυχρότατα).

Ἄ! Πάρα πολὺς ὁ ζῆλός σου, φίλέ μου!

ΜΑΞΙΜΟΣ (μετὰ τινε σιωπῆν).

Συγγνώμην!

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ (τῷ Μαυρικίῳ).

Κύριε ἔχετε ἐπιστολήν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πόθεν;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἄπὸ τὸν πύργον τοῦ Ὄρμου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (λαμβάνων τὴν ἐπιστολήν).

Ἄ!

ΠΟΙΚΙΛΗ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Νομίζω ότι περιμένουν απάντησιν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καλά, θά τήν στείλω. Μὲ συγχωρεῖς Μάξιμε ;
(Ἐξέρχεται ὁ Μαυρίκιος πρὸς ἀριστερά).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΑΞΙΜΟΣ

Αὔγουστε !

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κύριε ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν κατέβη ἀκόμη ἡ Κυρία ;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἄκόμη, κύριε· ἀλλὰ δὲν θ' ἀργήσῃ, διότι τὰ ἄλογα εἶναι ἔτοιμα.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Κάμέ μου τὴν χάριν νὰ εἶπῃς εἰς τὴν κυρίαν ὅτι τὴν παρακαλῶ
νὰ μὲ συγχωρήσῃ... ἐπειδὴ μὲ περιμένουν εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ
ὅτι θά τῆς γράψω ἀπόψε.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἴδου ἡ Κυρία.

(Εἰσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν ἡ Ἰουλία· ὁ Αὔγουστος ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ, ΙΟΥΛΙΑ

(Ἡ Ἰουλία ἐνδεδυμένη στολὴν ἀμαζώνος καὶ κρατοῦσα τὸν πῖλόν της).

ΙΟΥΛΙΑ

Πῶς ; τί σημαίνει τοῦτο ; Ἄναχωρεῖτε !

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μάλιστα... εἶναι γελοιωδέστατον· ἀλλ' εἶχα λησμονήσει ὅλως διόλου, ὅτι μὲ περιμένουν εἰς τὴν οἰκίαν μου σήμερον μετὰ μεσημβρίαν.

ΙΟΥΛΙΑ

Δὲν πιστεύω νὰ ἐφιλονικεῖσατε ἐδῶ ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μὲ τὸν Μχυρίκιον ; ὦ! ὄχι! Μὲ περιμένουν δι' ὑπόθεσιν τινα.

ΙΟΥΛΙΑ (κινουσα τὴν κεφαλὴν).

Ὅχι...

ΜΑΞΙΜΟΣ

Σὰς βεβαιῶ.

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι! Καὶ μάλιστα μὲ ἀφίνετε διὰ πολὺν καιρὸν. Ἐλάτε, ἐστὲ εἰλικρινῆς, ὡς συνήθως. Ὅμολογήσατέ το.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἶναι ἀληθές.

ΙΟΥΛΙΑ

Διατί ;... Ἄ! τὸ εἰξέυρω... Μὲ τιμωρεῖτε διὰ τινὰς φιλαρέσκους λέξεις αἱ ὁποῖαι πρὸ ὀλίγου διέφυγον τῶν χειλέων μου καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐρυθριῶ ἀκόμη.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄλλὰ σὰς ὀμνύω... οὔτε κἀν παρετήρησα.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄλλοίμονον! εἶσθε πρὸ χρόνων ὁ μάρτυς τοῦ βίου μου, καὶ εἰξεύρετε ἂν ἤμαι φιλάρεσκος. Ἄλλ' ὑπάρχουν στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας ὑποφέρει τις τοσοῦτον, ὥστε πρέπει νὰ κάμνη καὶ ἄλλον νὰ ὑποφέρῃ... Δυστυχῶς εὐρέθητε ἐδῶ. Τὸ ὁμολογῶ, ὅτι ἦτον ἀναξιοπρεπὲς νὰ ὑποβάλλῃ τις τίμιον ἄνθρωπον εἰς τοιαύτην δοκιμασίαν... Οὐδὲ κἀν τὸ ἐσκεπτόμην!... Πόσον σὰς εὐγνωμονῶ, πόσον σὰς εὐγνωμονῶ!... (Σταματᾷ).

ΜΑΞΙΜΟΣ (διὰ φωνῆς βραχείας καὶ ὀλίγον τι χαμηλῆς).

Διατί; Διότι σὰς ἀγαπῶ;

ΙΟΥΛΙΑ (ζωηρῶς).

Διότι δὲν μὲ τὸ λέγετε.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Καὶ εἰάν πλέον δὲν ἔχω τὸ θάρρος αὐτό;

ΙΟΥΛΙΑ

Ἐὰν δὲν τὸ εἶχετε πλέον, ἔπρεπε τῶντι ν' ἀναχωρήσητε. Ἀλλὰ τί; τί λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἥλλαξε... Συγχωρήσατε τὴν ἐπιμονὴν μου... ἐννοῶ ὅτι εἶναι παράδοξος. Ἀλλ' εὐρίσκομαι τόσον στερημένη ἀγάπης, ὥστε δὲν μοι εἶναι δυνατὸν νὰ χάσω τὴν ἰδικὴν σας. Καὶ τί ἀγάπην! Νομίζετε ὅτι δὲν εἰξεύρω νὰ τὴν ἐκτιμῶ; Τί ἀγάπην! Τόσον ἀφοσιωμένην, τόσον λεπτὴν, τόσον γενναίαν... ἐννοοῦσαν τὰς θλίψεις μου, χωρὶς νὰ παραπονοῦμαι, παρηγοροῦσάν με, χωρὶς νὰ ὀμιλῶ, κατέχουσαν τὴν καρδίαν μου, χωρὶς νὰ τὴν ταράττω! Σεῖς μοι ἐκάμνετε ὑπερήφανον ἐλεημοσύνην! Διατί τώρα μοι τὴν ἀρνείσθε;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄ! διότι δὲν δύναμαι πλέον νὰ φέρω τὸ προσωπεῖον τοῦτο τῆς φιλίας... διότι μὲ βαρύνει... διότι ἐξήντησε τὰς δυνάμεις μου! Τί θέλετε... Ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη ἀγωνίζεται τις, μάχεται, ἐν ὀνόματι τοῦ καθήκοντος, τῆς πίστεως, τῆς τιμῆς... καταπατοῦσι, καταπνίγουσι ταῦτα τὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδίαν αἰσθήματα, τὸν οἶκτον, τὴν ἀγάπην, τὴν ἀγανάκτητιν, τὴν ἀπελπισίαν. Καὶ ἐξαίφνης ἐπέρχεται στιγμὴ, καθ' ἣν αἰσθανόμεθα ὅτι δὲν εἴμεθα πλέον κύριοι ἡμῶν, ὅτι ἡ καρδία ἐκχειλίζει, ὅτι τὸ πᾶν συμπαρασύρει... ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον καθῆκον, πίστις, οὔτε τιμὴ... ὅτι ἀγαπῶμεν, ἀγαπῶμεν... ὅτι ἀγαπῶμεν, καὶ οὐδὲν πλέον....

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τόνου μομφῆς καὶ λύπης).

Φίλέ μου!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Φίλος σας! Δὲν εἶμαι πλέον φίλος σας... σὰς τὸ εἶπον! Δὲν δύ-

ναμαι πλέον... δὲν θέλω πλέον νὰ ἦμαι φίλος σας! καὶ ἐὰν ἔμενον πλησίον σας, δὲν θὰ εἶχον εἰμὴ μίαν σκέψιν... νὰ σᾶς καταστρέψω, νὰ σᾶς συμπαράσῳ, εἰς τὴν ἄβυσσον νὰ σᾶς ἀποσπᾶσω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διὰ νὰ συνδεθῶ μεθ' ὑμῶν αἰωνίως.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἀκούω... δὲν ἐννοῶ... Σεῖς ὁμιλεῖτέ;

ΜΑΞΙΜΟΣ (πίπτων ἐπὶ κλιντῆρος παρὰ τῆ τραπέζῃ πρὸς ἀριστερά).

Ἄ! Θεέ μου! Δὲν ἤμην ἀρκετὰ τίμιος ἄνθρωπος, ἀρκετὰ εἰλικρινής καὶ ὑπομονητικός, πρὸ τόσων χρόνων ὑπὸ τὸ θέλητρον τῆς καλλονῆς σας, τῶν βρασάνων σας, ἀγαπῶν ὑμᾶς ἐμμανῶς, ἐγγύς νὰ λιποθυμῆσω, εὐθύς ὡς ἡ χεὶρ σας ἔθιγεν τὴν ἰδικὴν μου; Καὶ διὰ ποῖον τόσον σέβας, τόση τιμιότης, τόσα μαρτύρια; διὰ ποῖον; ὦ! μὴ φοβεῖσθε τίποτε... ὄχι! οὐδένα κατηγορῶ... Ἐγὼ μόνος... ἐγὼ μόνος εἶμαι ἔνοχος... ναί! (Ἐγείρεται).

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί... σεῖς καὶ πολὺ ἔνοχος!... Ὑγιαίνετε!...

ΜΑΞΙΜΟΣ (ἐπανερχόμενος).

Καὶ ὅμως τίς μὲ ὤθησεν ἐδῶ; Τίς μ' ἔκαμε προδότῃν τῆς φιλίας καὶ τῆς τιμῆς; Δὲν ἐγενήθη ἐγὼ διὰ τοιοῦτον πρόσωπον... ὁ Θεὸς τὸ εἰξεύρει. Σεῖς ἐπίσης τὸ εἰξεύρετε· καὶ ἐὰν σᾶς εἶχον ἰδῆ ἀγαπωμένην, εὐτυχῆ, ἐκτιμωμένην, ὡς τὸ ἠξίζετε, ποτὲ δὲν θὰ συνελάμβανον τὴν ἄτιμον ἰδέαν νὰ θίξω τὴν τιμὴν σας. Θὰ μοὶ ἦτον αὕτη ἱερά! Ἀλλὰ βλέπω ὑμᾶς... ὑμᾶς... τὴν τόσον ἀξίαν νὰ προξενήσητε καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν εὐτυχίαν, ὑμᾶς τῆς ὁποίας μοὶ ἐφαίνετο ὁ ἔρωσ, ὅταν ἐσκεπτόμην περὶ αὐτοῦ, μέθη ἀδύνατος... ὑμᾶς τῆς ὁποίας ἡ ζωὴ ἐνούμενη μὲ τὴν ἰδικὴν μου, ἤθελεν εἶσθαι ἀληθὴς μαγεία.

ΙΟΥΛΙΑ, (ὀλίγόν τι παρόρορος καὶ λιποθυμοῦσα).

ὦ!.. Σᾶς ἱκετεύω... σᾶς ἱκετεύω... φύγετε. (Ἀνκλαμαβάνουσα ἀξιοπρεπῆ τὴν θέσιν τῆς). Φύγετε!... ἀμέσως φύγετε..., τὸ ἀπαιτῶ!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἔστω!... Θὰ εἰξεύρετε τοῦλάχιστον..., θὰ ἐνθυμῆσθε πάντοτε.

ὅτι ὑπῆρξε δικαιοσύνη δι' ὑμᾶς... ὅτι ἄπαξ ἠγαπήθητε, ἀκούετε;..
ἐλατρεύθητε... μέχρι μανίας!...

ΙΟΥΛΙΑ (ὀπερφεύγουσα).

Ἄκούσατε!

(Ἡ φωνὴ τοῦ Μαυρίκιου ἐξωθεν).

Νὰ δώσῃ τὴν ἐπιστολὴν ὁ Φραγκίσκος

ΙΟΥΛΙΑ

Ὁ σύζυγός μου!... Ἐξέλθετε!... Εἶμαι πολὺ τεταραγμένη!

(Ὁ Μάξιμος ἐξέρχεται ἐκ τοῦ βάλθους).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ

ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

(Ὁ Μαυρίκιος εἰσέρχεται ἐκ δεξιῶν. — Ἡ Ἰουλία προσπαθοῦσα ν' ἀποκρύψῃ τὴν συγχίνησίν της, διευθετεῖ τὴν κόμην της, ἀπέναντι κατόπτρου, στρέφουσα τὰ νῶτα πρὸς τὸν σύζυγόν της).

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! εἶσαι ἕτοιμος!

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ὁ Μάξιμος... ποῦ εἶναι;

ΙΟΥΛΙΑ

Εἰς τὴν αὐλήν, νομίζω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως ἐσκέπτεσο νὰ πάρῃς μαζὶ σου τὸν Αὐγούστον;

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί... Δὲν ἔχω εἰμὴ αὐτόν. Εἰξέυρεις ὅτι ὁ Ἰουστίνος μετὰ τῆς Μάρθας συνώδευσαν τὴν Κλοτίλδην.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην τοῦ Φραγκίσκου, διὰ νὰ στείλω μίαν ἐπιστολὴν ἀρκετὰ κατεπείγουσαν.

ΙΟΥΛΙΑ

Στείλέ τον. Εἶμπορῶ νὰ ἐξέλθω καὶ ἄνευ αὐτοῦ... ἐὰν ἐξέλθω... διότι ὁ καιρὸς κλίνει πρὸς τὴν βροχὴν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐξέλθε, φιλάττη μου, τοῦτο θὰ σὲ ὠφελήσῃ... Ἐὰν βρέξῃ τότε καταφεύγεις εἰς τὴν καλύβην τοῦ φύλακος, ἢ ἀλλοῦ... Ὡ! αὐτὸ εἶ-
 ναι τὸ νέον σου φόρεμα; Ἄ! πόσον εἶσαι ὠραία!

ΙΟΥΛΙΑ

Μ' ἐκπλήττεις πολὺ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Διατί;

ΙΟΥΛΙΑ

Φιλοφρονητικὴ λέξις εἰς τὰ χεῖλη σου... ἀπευθυνομένη εἰς ἐμέ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐὰν δὲν τὸ κάμνω συχνότερα, συμπεραίνω ὅτι ἐπιφορτίζονται
 ἄλλοι...

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ θλιβερᾶς εἰρωνείας).

Καὶ νομίζεις ὅτι εἶναι τὸ αὐτό;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλως τε, φιλαττὴ μου, μὲ φαίνεται ὅτι ἡ καλλιτέρα φιλο-
 φροσύνη, τὴν ὁποῖαν δύναται τις νὰ κάμῃ πρὸς γυναῖκα, εἶναι νὰ
 τὴν νυμφευθῇ.

ΙΟΥΛΙΑ

Παρήλθε τόσος καιρὸς...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναί... Ἄλλὰ τοῦτο διαρκεῖ πάντοτε... εἶναι διαρκὴς φιλοφρο-
 σύνη... καὶ μάλιστα ὅταν δὲν μετανοεῖ τις δι' αὐτό.

(ἀσπάζεται τὴν χεῖρά της.)

ΙΟΥΛΙΑ (παρατηροῦσα αὐτὸν μετὰ δειλῆς τρυφερότητος.)

Εἶναι ἀληθές;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἀληθέστατον. . . (πλησιάζει αὐτήν) Ἄς ἴδωμεν τοὺς ὀφθαλμούς
 σου... Ἄ! Ἐξ αἰτίας τῆς Κλοτίλδης;... Σὲ βεβαιῶ ὅτι ἡ ἀναχώ-
 ρησίς της μ' ἐλόπησεν ὅσον καὶ σέ... ἀλλὰ τόσον φοβοῦμαι τὴν
 μετὰ τοῦ κόσμου συνάφειαν τῶν νεανίδων. . . καὶ θέλω ἡ θυγά-
 τρη μου νὰ ὁμοιάσῃ τὴν μητέρα της.

ΙΟΥΛΙΑ

Εἶσαι καλός !

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὅχι μόνον ὠραία ὡς ἡ μήτηρ της, ἀλλὰ καὶ τιμία καὶ ἐνάρετος καὶ σεβαστὴ ὡς αὐτή.

ΙΟΥΛΙΑ (στηριζομένη ἐπ' αὐτοῦ καὶ παρατηροῦσα αὐτόν.)

Ἄκόμη !... ἀκόμη !... Πόσον μ' εὐχαριστεῖ αὐτό... πόσον μ' ἐμψυχώνει ἐκάστη λέξις ὡς αὐτήν !

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἰξεύρεις ὅτι δὲν εἶμαι φύσει πολὺ ἐπιδεικτικὸς. . . ἀλλ' ἐν τῷ βίῳ τῆς καρδίας μου οὐδὲν ἀπώλεσας καὶ σὲ ἀγαπῶ πολὺ... ἔσο βεβαία. . . Σὲ ἀγαπῶ πολὺ.

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ διαχύσεως κλίνασα, ὡσεὶ ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρά του.)

ὦ ! Εὐχαριστῶ !

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (κωλύων αὐτὴν τοῦ ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρά του.)

Ἐ ! ἔ ! εἶσαι τρελλή ! . . ἄ ! καιρὸς ν' ἀναχωρήσω.. (παρατηρῶν τὸ ὡρολόγιόν του) Δύο καὶ μισή. . . μὲ τὴν ὥραν. . . (λαμβάνει ἐκ τῆς τραπέζης τὰς ἐφημερίδας καὶ μετὰ μικρὰν παύσιν) Τί ἤθελα νὰ σὲ εἴπω;...

Ἄ ! . . Γνωρίζεις τὴν κυρίαν Δεσρεσῆ ;

ΙΟΥΛΙΑ (ὠχρίωσα ἐξαίφνης)

Ἐξ ἀκοῆς.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Κατώκησε πλησίον μας. Εἶναι νέα γυνή... εἰς θέσιν δυσάρεστον... χωρισμένη ἀπὸ τὸν σύζυγόν της, ὅστις εἶναι κἄπως τρελλός... Ὅσο δι' αὐτήν, λέγουν ὅτι εἶναι πολὺ καλή. Μᾶς εἶναι συστημένη στενωτάτα ἀπὸ διαφόρους φίλους... Ἐὰν κατὰ τύχην ἤρχεται ἐδῶ, ὡς γείτων, θὰ ἐλάμβανες τὴν καλοσύνην νὰ τὴν δεχθῆς;

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, Φίλε μου !

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τώρα λοιπὸν σὲ ἀφίνω. Ἴσως ἐπιστρέψω αὔριον. Καλὴν νύκτα !

ΙΟΥΛΙΑ

Καλὴν νύκτα !

(Ὁ Μαυρίκιος ξιζέρχεται)

ΙΟΥΛΙΑ (μόνη. Μετὰ σιγὴν ἀπελπισίας ἀνακράζει μετὰ λύπης)

Ἐχάθην !

Τέλος τῆς Α΄ πράξεως.

—o-o-o—

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἡ αὐτὴ σκηνογραφία καὶ διακόσμησης.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ εἶτα ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (εἰσερχόμενος ἐκ τοῦ βάθους ἀποθέτει τὸν πλὸν του καὶ ἐπιστρέφω-
νων πρὸς τὴν θύραν κράζει).

Λύγουστε!...

(Κάθεται παρὰ τῆ τραπέζῃ καὶ προπαρασκευάζεται νὰ γράψῃ.)

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Κύριε!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (παραδίδων αὐτῷ τὸ ἱπανοφόριόν του).

Νὰ ἐτοιμάσουν τὸ ὄχημα ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου... Δὲν δύνα-
μαι πλέον νὰ ὑπάγω πεζῇ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου,
διότι ἡ βροχὴ κατελάσπωσε τοὺς δρόμους... Θ' ἀναχωρήσω μὲ
τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῶν τεσσάρων.

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Πολὺ καλὰ, κύριε...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἦ κυρία; δὲν ἐπέστρεψε; (προπαρασκευάζεται νὰ γράψῃ.)

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ὁχι Κύριε.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ὁ Φραγκίσκος;

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἐπέστρεψε, Κύριε!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐν ᾧ γράφει).

Εἰπέ του νὰ ἐτοιμασθῇ ἀμέσως... θὰ τὸν στείλω ἄλλοῦ.

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Πολὺ καλὰ, κύριε.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (τίνων τὸ οὖς).

Μὲ φαίνεται ὅτι ἀκούω ἄλογα εἰς τὴν αὐλήν... Κύτταξε ποῖος εἶναι...

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ (πλησιάζων εἰς τὸ παράθυρον).

Μάλιστα, κύριε... ἐπιστρέφει ἡ κυρία.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Χωρὶς τὸν κύριον Μάξιμον.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἴδου ὁ κύριος Μάξιμος.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πήγαινε... Εἰδοποίησε τὸν Φραγκῆσκον.
(Ὁ Αὐγουστος ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΑΞΙΜΟΣ καὶ ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ.

(Ὁ Μάξιμος σταματᾷ ἐκθαμβος παρατηρῶν τὸν Μαυρίκιον.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐξακολουθῶν νὰ γράφῃ καὶ χωρὶς νὰ στραφῇ ὀπίσω· τείνει τὴν χεῖρα εἰς τὸν Μάξιμον.)

Χαῖρε!

ΜΑΞΙΜΟΣ (χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ τὴν χεῖρα τοῦ Μαυρίκιου.)

Δὲν ἀνεχώρησες;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (γράφων.)

Ἀδύνατον. Ἡ βροχὴ μ' ἐμπόδισε... Διατὶ δὲν σφίγγεις τὴν χεῖρά μου;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὴν χεῖρά σου... μὲ συγχωρεῖς... δὲν ἔβλεπον...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (γράφων.)

*Ἐβλεπες, ἔβλεπες... ἀλλὰ θὰ λογαριασθῶμεν μετ' ὀλίγον... (Σιγή. — Τὸ ὄχρον πρόσωπον τοῦ Μαξίμου μαρτυρεῖ ἀνήσυχον ἀβεβαιότητα.)
Δὲν πιστεύω, νὰ σᾶς ἐπρόφθασεν ἡ βροχὴ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὁχι. Προεφυλάχθημεν εἰς τὸ φυλακεῖον καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς βροχῆς.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τὸ ὑπέθεσα . . Καὶ ποῖος ἐκράτησε τοὺς ἵππους σας ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τοὺς ἵππους ; . . . . Ὁ φύλαξ σου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μετὰ τινα παύσιν τελειόνων τὴν ἐπιστολήν).

Ἄ ! . . . Ἐτελείωσα ! (Ἐγείρεται.) Τώρα τὴν χειρὰ σου !
(Ὁ Μάξιμος τῷ δίδει τὴν χειρὰ.)

Μήπως πρὸ ὀλίγου μοὶ τὴν ἠρνήθης, διὰ τὴν κακὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποῖαν ἔκαμα εἰς τὴν διδασχὴν σου ;

ΜΑΞΙΜΟΣ (σκυθρωπὸς καὶ δισταζών.)

Ἴσως . . .

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τί θέλεις, φίλε μου, τοιοῦτος εἶναι ὁ κόσμος . . . Εἶναι γλυκὺ τὸ σφάλλειν, ἀλλὰ σκληρὸν τὸ ἀκούειν ἐπιπλήξεις διὰ τὰ σφάλματα . . . Εἶναι εὐχάριστον τὸ συμβουλευεῖν, ἀλλὰ πολὺ δυσάρεστον τὸ λαμβάνειν συμβουλὰς . . . Καὶ ὅμως, ὅταν δὲν εἶναι τις οὔτε τρελλός, οὔτε κακὸς ἄνθρωπος, εὐθὺς ὡς συνέλθῃ, ἀναγνωρίζει τὰς ἐπιπλήξεις, ἐὰν αὐταὶ εἶναι ὀρθαί, τὰς συμβουλὰς ἐὰν ἦναι καλαί, τὸν φίλον ἐὰν ἦναι εἰλικρινής . . . Συνήθως ὅμως ὄλοι δὲν τὸ δμολογοῦν . . . ἐνῶ ἐγὼ τὸ δμολογῶ.

ΜΑΞΙΜΟΣ (ψυχρῶς).

Σὲ εὐχαριστῶ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (στηριζόμενος εἰς τὴν πρὸς ἀριστερὰν τράπεζαν.)

Σοὶ δμολογῶ μάλιστα, ὅτι ἡ βροχὴ αὕτη ἦλθεν εἰς βοήθειαν τῆς διδασχῆς σου. Μ' ἐπεριόρισε πλέον τῆς μιᾶς ὥρας ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ μαγειρείου κτήματός τινος ὁ τόπος ἦτο κατάλληλος εἰς σκέψεις . . . Ἐσκέφθην λοιπόν. Ἐρρίψα βλέμμα ἐπὶ τοῦ βίου μου . . . εὔρον ὅτι ἔχει μέρη τρωτὰ καὶ εἰλικρινῶς ἀπεφάσισα νὰ τὰ διορθώσω . . . Δὲν σοὶ λέγω ὅτι ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ θὰ μεταμορφωθῶ

1.

2.

3.

1 Γ. ΨΥΛΛΑΣ

2 Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

3 Ι. ΚΟΝΙΑΡΗΣ

εις οικογενειακὸν ἄγγελον... ἀλλὰ δὲν θὰ βραδύνης νὰ μάθης ὅτι ἐτελεσφόρησαν αἱ συμβουλαί σου.

ΜΑΞΙΜΟΣ (μειδιῶν ψυχρῶς.)

Σὲ εὐχαριστῶ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐπανερχόμενος πρὸς τὸν Μάξιμον.)

Ἐγώ, φίλέ μου, σ' εὐγνωμονῶ διὰ τὰς σωτηρίους καὶ γενναίας συμβουλὰς σου. Ἐννόησες, ὡς ἄριστος φίλος, ὅτι εἶχον φθάσει εἰς τὴν κρίσιμον στιγμήν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, καθ' ἣν αἱ ἔξεις καὶ τὰ πάθη τῆς νεότητος μεταβάλλουν ὄνομα, καθ' ἣν αἱ ἡδοναὶ καλοῦνται ἐξαχρεώσεις, καθ' ἣν αἱ ὀρέξεις μεταβάλλονται εἰς ἐλάττωμα, τὸ ἐλάττωμα καταντᾷ θηριῶδες... καὶ ἡ ἀκολασία κακούργημα!... Βλέπεις ὅτι σὲ ἐνόησα.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μάλιστα.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δύναται τις νὰ ἦναι ἀχρεῖος, βωμολόχος, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ καλὸς ἄνθρωπος... Ἐὰν κατὰ τὸ φαινόμενον περιφρονεῖ τὴν οἰκογένειαν, τὸν συζυγικὸν βίον, τὴν τιμιότητα, ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς, αἰσθάνεται κάλλιστα τὸ θέλημα αὐτῶν· ἀλλ' εἰξεύρει ὅτι εὐρίσκονται ἐκεῖ... ὅτι τοῦ ἀνήκουον ὅτι αὐριον θὰ τὰ ἀπολαύση καὶ ἀναβάλλει... ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ τὰ χάσῃ, ὄχι... Καὶ ἐὰν ἔλεγον εἰς τὸν πλέον ἀμέριμνον, εἰς τὸν πλέον διεφθαρμένον ἐξ ἡμῶν — «Ἡ σύζυγός σου σὲ ἀτιμάζει, τὰ τέκνα σου δὲν σὲ ἀγαποῦν, ἢ ἢ θυγάτηρ σου εἶναι διεφθαρμένη, δὲν ἔχεις πλέον στέγην, δὲν ἔχεις πλέον οἰκογένειαν, οὐδὲν πλέον ἔχεις... εἰμὴ τὸ ἐλάττωμα σου...» Ἄ! φίλτατε! ὁ τοιοῦτος ἤθελε νομίσει ὅτι ἡ γῆ ἦνοιξε πρὸ τῶν ποδῶν του, καὶ θὰ αἰσθανθῆ τὸ λογικόν του ταραττόμενον... Τώρα λοιπόν, μὲ πιστεύεις;

ΜΑΞΙΜΟΣ (μετὰ συγκινήσεως ἀναχαιτιζομένης.)

Σοὶ ὁμνῶ ὅτι σὲ πιστεύω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μὲ πιστεύεις, καὶ ὅμως ἀκόμη δὲν μὲ συγχωρεῖς... Κύτταξέ με κατὰ πρόσωπον... Ἄ! καλὰ... ἐκεῖ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὀφθαλμοῦ

ἔχεις τι τὸ ὁποῖον μὲ ἀρκεῖ. (Σφίγγει τὴν χεῖρα τοῦ Μάξιμου. — Γελῶν.)
 Ἐπειτα, σὲ γνωρίζω, ἔχεις ἀνάγκην καιροῦ. Ναί ;
 (Ὁ Μάξιμος κἀθίται πρὸς δεξιὰ.)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΟΙ ΑΥΤΟΙ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, εἶτα ΙΟΥΛΙΑ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τὸ ὄχημα εἶναι ἕτοιμον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καλὰ (Ἐξέρχεται ὁ Αὐγουστός) Ἄ! τὴν ἐπιστολήν μου! Κύττα-
 ξε!... Ἐλησμόνησα τὴν ἐπιγραφὴν!
 (Κάθεται καὶ γράφει τὴν ἐπιγραφὴν.— Ἀφῆνης ἀνοίγει ἡ ἐξ ἀριστερῶν θύρα καὶ
 παρουσιάζεται ἡ Ἰουλία. Ὁ Μάξιμος ἐγείρεται ἀποτόμως καὶ τὴν βλέπει. Ἡ
 Ἰουλία παρατηροῦσα τὸν σύζυγόν της διστάζει, κλονίζεται καὶ ἀποχωρεῖ ὠ-
 θοῦσα ἐλαφρῶς τὴν θύραν.— Ὁ Μάξιμος ἐγείρεται.)

Λοιπόν. Χαῖρε, Μάξιμε! Δὲν σὲ λέγω ποῖα εἶναι τὰ σχέδιά
 μου, ἀλλὰ τέλος ὑποθέτω ὅτι αὐριον, ὅταν θὰ ξαναἰδωθῶμεν, θὰ
 εἴμεθα ἐντελῶς καλοὶ φίλοι.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Χωρὶς ἀμφιβολίαν... Χαῖρε Μαυρίκιε!
 (Ὁ Μάξιμος ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ! ΙΟΥΛΙΑ, (εἰσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν ἠλλοιωμένη καὶ
 μὲ ἡμιπεπλανημένον τὸ βλέμμα.)

ΙΟΥΛΙΑ, (χαμηλοφώνως καὶ κατεσπευσμένως,)

Ναί... εἴχετε δίκαιον... πρέπει νὰ φύγωμεν. Θὰ σὰς ἀκο-
 λουθήσω... Σιωπή! πηγαίνετε... ἐτοιμάσατε τὰ πάντα...
 πηγαίνετε... θὰ ἤμαι ἕτοιμος!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Κάποιος ἔρχεται... Πρὸς Θεοῦ! *

* Μάξιμος, Ἰουλία.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΟΙ ΑΥΤΟΙ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κυρία... μία επίσκεψις.

ΙΟΥΛΙΑ

Ποῖος εἶναι;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἡ κυρία Δεκρεσῆ.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἡ κυρία Δεκρεσῆ;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Μάλιστα κυρία, . . . Θέλετε νὰ τὴν δεχθῆτε;

ΙΟΥΛΙΑ, (μετὰ τινα σιγὴν καὶ διὰ τόνου φωνῆς λυπηροῦ.)

Ἄ! Θεέ μου! . . . Ναί!

(Ὁ Αὐγουστος ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ, ΜΑΞΙΜΟΣ, εἶτα ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ΚΥΡΙΑ ΔΕΚΡΕΣΗ.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Νὰ μείνω;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι, ὄχι . . . Εἶναι ἀργά . . . Φροντίσατε περὶ ὅλων.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἔστὲ ἡσυχος

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ (ἀναγγέλων.)

Ἡ κυρία Δεκρεσῆ. — (Ἐξέρχεται.)

ΜΑΞΙΜΟΣ

Λοιπὸν ἀπόψε!

(Διερχόμενος χαιρετᾷ τὴν εἰσερχομένην κυρίαν Δεκρεσῆ καὶ ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΙΟΥΛΙΑ, ΚΥΡΙΑ ΔΕΚΡΕΣΗ...

(Ἡ Ἰουλία ἐγερθεῖσα χαιρετᾷ τὴν κυρίαν Δεκρεσῆ καὶ δεικνύει αὐτῇ ἔδραν.)

ΙΟΥΛΙΑ

Καλῶς ἤλθετε, κυρία!

ΔΕΚΡΕΣΗ (νεωτάτη, κομφοτάτη, ἀμηχανοῦσα καὶ ὀλίγον πυρέσσουσα.)

Εἶσθε ἀξιαγάπητος, κυρία μου, δεχομένη εἰς τὴν οἰκίαν σας μίαν ξένην.

ΙΟΥΛΙΑ (διὰ φωνῆς ἀρελοῦς καὶ μελαγχολικῆς.)

Δὲν εἶσθε εἰς ἡμᾶς ξένη... οἱ φίλοι μας μᾶς ὠμίλησαν περὶ ὑμῶν... Καὶ ἔπειτα, ὡς γειτόνισσα, εἰς τὴν ἐξοχὴν... Ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχετε καὶ τίτλον ἀκόμη ἰσχυρότερον, κατ' ἐμέ... εἰξέσρω ὅτι εἶσθε δυστυχῆς.

ΔΕΚΡΕΣΗ (ἐκπληκτος).

Δυστυχῆς!

ΙΟΥΛΙΑ

Μὲ συγχωρεῖτε!... ἀλλὰ δὲν εἶσθε μόνη;... χωρισμένη τοῦ συζύγου σας;...

ΔΕΚΡΕΣΗ (ἐντόνως).

Ἄ! μάλιστα!... τοῦτο εἶναι ἀληθές!.. Ὁ κύριος Δεκρεσῆ εἶναι τόσο ἀλλόκοτος ἄνθρωπος... Ἄ! πόσον ἀξιοκατάκριτος ὑπῆρξαν οἱ γονεῖς μου!...

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τινα παῦσιν.)

Κατοικεῖτε μετὰ τῆς κυρίας θείας σας;

ΔΕΚΡΕΣΗ

Μάλιστα, κυρία μου, μετὰ τῆς καλῆς μου θείας. Εἶναι ἄγγελος ἡ θεία μου... ἀλλὰ πολὺ ἀσθενοῦς κρᾶσεως... Σήμερον ὑποφέρει ὀλίγον... μετὰ τὸ πρόγευμα... Πάντοτε σχεδὸν ὑποφέρει ἀφοῦ φάγει... Ἐλυπήθη πολὺ διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ μὲ συνοδεύσῃ.

ΙΟΥΛΙΑ

Καὶ ἐγὼ λυποῦμαι πολὺ... Καὶ ἀγαπάτε τὴν ἐξοχὴν;

ΔΕΚΡΕΣΗ

᾽ὦ! πολὺ, κυρία μου! Λατρεύω τὴν ἐξοχὴν... Καὶ πρῶτον δὲν καλλωπίζεται τις εἰς τὴν ἐξοχὴν.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, βέβαια.

ΔΕΚΡΕΣΗ

Ἐπειτα εἶμαι μανιώδης διὰ τὸ κυνήγι. Ἐκαμα ἐπίτηδες μίαν ἐνδυμασίαν τοῦ κυνηγίου.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί;

ΔΕΚΡΕΣΗ

Μάλιστα! Εἶναι ἀρκετὰ πρωτότυπος... Χιτῶν κοντὸς μὲ μαύρη ζώνη... μαῦραι περικνημίδες... μαύρη πυριτοθήκη... Ὅλα, ὅλα μαῦρα! ᾽ὦ! εἶναι τρέλλα! Μὲ στέκει περίφημα!

ΙΟΥΛΙΑ (διὰ τῆς αὐτῆς θλιβερᾶς γλυκύτητος.)

Εἴσθε τόσοσιν ὥραία!... τὰ πάντα σᾶς ἀρμόζουν.

ΔΕΚΡΕΣΗ

Ὁραία; ᾽ὦ! Θεέ μου! (Στενάζει.) ᾽ὦ! ὄχι!... Ἐχετε τέκνα, κυρία μου;

ΙΟΥΛΙΑ

Μάλιστα, κυρία.

ΔΕΚΡΕΣΗ

Ἐνα υἱὸν καὶ μίαν θυγατέρα νομίζω;

ΙΟΥΛΙΑ

Μάλιστα, κυρία.

ΔΕΚΡΕΣΗ

Ἄλλὰ δὲν μένουν πλησίον σας.

ΙΟΥΛΙΑ (ἐναγωνίως.)

Ὅχι... ὁ υἱός μου εἶναι εἰς τὴν ναυτικὴν σχολὴν καὶ ἡ θυγάτηρ μου εἰς τι παρθεναγωγεῖον.

ΔΕΚΡΕΣΗ

ὦ! Θεέ μου πῶς ὑποφέρετε; Ἐγὼ ἐὰν εἶχον τέκνα, τόσον θὰ τὰ ἠγάπων, ὥστε θὰ μοι ἦτο ἀδύνατον ν' ἀποχωρισθῶ αὐτῶν.

ΙΟΥΛΙΑ (λίαν συγκεκινημένη.)

Καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ πολὺ τὰ ἰδικά μου... ἀλλὰ δὲν εἶναι τις πάντοτε κύριος τοῦ βίου του... ὑπάρχουν καὶ περιστάσεις αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀναγκάζουν... . . . .

(Ἀποπνίγεται ἡ φωνή της καὶ διακόπτεται.)

ΔΕΚΡΕΣΗ

ὦ! κυρία μου, μήπως σᾶς ἐλύπησα ἀκουσίως; Φαίνεσθε ὑποφέρουσα... Εἴσθε πολὺ ὠχρά!

ΙΟΥΛΙΑ (διὰ φωνῆς ἐσβεσμένης.)

Δὲν εἶναι τίποτε.

ΔΕΚΡΕΣΗ (ἐξάγει ἐκ τοῦ θυλακίου της φιαλίδιον.)

Κάμετε χρῆσιν τοῦ φιαλιδίου τούτου... σᾶς παρακαλῶ... (Ἡ Ἰουλία ἀποποιεῖται τὸ λάβη καὶ τὸ ἀπωθεί ελαφρῶς). ὦ! πολὺ σᾶς παρακαλῶ θὰ σᾶς ὠφελήσῃ... (Ἡ Ἰουλία λαμβάνει τὸ φιαλίδιον, τὸ ἀνοίγει καὶ ἀσφραδίζει). Φοβοῦμαι ὅτι σᾶς ἐλύπησα! ὦ! βεβαιωθῆτε, κυρία μου, ὅτι τοῦτο θὰ μὲ λυπήσῃ πολὺ! φαίνεσθε τόσον καλή... μὲ ὠμιλοῦσατε μὲ τόσῃν γλυκύτητά. (Ταπεινοῦσα τὴν φωνήν) Δὲν εἶμαι ἴσως ὅσον μὲ νομίζετε κακή. Ἡμῖν τόσον συγκεκινημένη... Σᾶς ὠμίλου πρὸ τόσῃς ὥρας, χωρὶς νὰ εἰξέσῃ τί ἔλεγον... Πρέπει νὰ μ' ἐκλάβετε διὰ δυστυχῆ τινὰ τρελλήν!

ΙΟΥΛΙΑ (μετ' ἀγαθότητος)

Διὰ παιδί!

ΔΕΚΡΕΣΗ (χαμηλοφώνως καὶ θλιβερώς.)

ὦ! ναί!.. παιδί ἐγκαταλελειμμένον!...

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἐλάτε συνέλθετε... εὐχαριστῶ. (τῇ ἐπιστρέφει τὸ φιαλίδιον.)
Τώρα εἶμαι καλὰ (Ἐγείρεται.)

ΔΕΚΡΕΣΗ (Ἐγείρεται.)

Λοιπὸν... σᾶς ἀφίνω... σᾶς ἀφίνω... . . .

ΙΟΥΛΙΑ

Θὰ ξαναἰδωθῶμεν, κόρη μου!

ΔΕΚΡΕΣΗ

*Ω! ὄχι, ὄχι! . . . Ὑγιαίνετε!

(Ἡ Ἰουλία τῆ τείνει τὴν χεῖρά της, ἣν μετὰ τινα διαταγμὸν λαμβάνει μετὰ σεβασμοῦ ἢ Δεκρῆσῃ καὶ ἐνῶ ἐξέρχεται ἐπανλαμβάνει τὴν λέξιν της.)

Ὑγιαίνετε!

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ

ΙΟΥΛΙΑ (μόνη.)

*Α! αὐτὴ ἀξίζει περισσότερον ἐμοῦ! Ἀλλοίμονον! Τίς τώρα δὲν ἀξίζει περισσότερον ἐμοῦ; (Παρατηρεῖ περὶ ἑαυτῆν.) *Ω! τί ὄνειρον! Θεέ μου, τί ὄνειρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν θὰ ἐξυπνήσω! *Ω! ἤθελα νὰ εἶχον ἀναχωρήσει . . . νὰ ἦμαι μακρὰν, πολὺ μακρὰν! . . . *Α! θὰ χάσω τὸ λογικόν μου . . . πρέπει νὰ ἐνασχολήσω τὸν νοῦν μου . . . νὰ στρέψω ἀλλοῦ τὴν διάνοιάν μου μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως . . . Ἄλλως τε δὲν δύναμαι ν'ἀναχωρήσω ὡς ἔχω . . . χωρὶς τίποτε . . . καὶ ἔπειτα θέλω νὰ γράψω . . . (Πλησιάζει τὴν τράπεζαν μετ' ἀποφάσεως. Ἀφῆνης ἵσταται τεινούσα τὸ οὖς.)
(Ἀκούεται ἔξωθεν ἡ φωνὴ τῆς Κλοτίδης)

Μητέρα μου!

ΙΟΥΛΙΑ (ἐκπληκτος.)

*Ἡ Κλοτίδην!

ΚΛΟΤΙΔΗ (ἔξωθεν)

Μητέρα μου!

ΙΟΥΛΙΑ (ἐκστατική.)

*Ἡ Κλοτίδην!

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ ΚΛΟΤΙΔΗ (εἰσερχομένη περιχαρῆς.)

ΚΛΟΤΙΔΗ

*Α! Μητέρα μου!

(Τρέχει πρὸς τὴν μητέρα της ἵνα βίβῃ εἰς τὴν ἀγκάλην της, ἀλλ' αὐτὴ τὴν ἀνχαιτίζει καὶ τὴν παρατηρεῖ ἐκπληκτος κρατοῦσα ἀμφοτέρως τὰς χεῖράς της.)

ΙΟΥΛΙΑ

Σὺ! . . . . Σὺ . . . .

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ναί, ἐγώ . . . εἶμαι ἐγώ, ἀγαπητή μου μητέρα . . . Λοιπὸν !
δὲν μ' ἀσπάζεσαι ;

ΙΟΥΛΙΑ (δισταζουσα τὴν ἀποθεῖ ἐπ' ὀλίγον, ἔπειτα ἀφίνει ἐξαίφνης κραυγὴν.)

Ἄ ! . . εἶναι ἀδύνατον ! . . Κόρη μου ! . . παιδί μου ! . .

(τὴν θλίβει ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς ὀλολύσουσα.)

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Σὺ λοιπὸν δὲν εἴχευρες ; . . . δὲν σέ εἶχεν εἰπεῖ τίποτε ὁ
πατήρ μου ;

ΙΟΥΛΙΑ

Τίποτε . . . τίποτε . . . δὲν ἐννοῶ . . . Τί συνέθη ; . . .

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ἦθέλησε νὰ σ' ἐξαφνίσῃ . . . Φαντάσου ! . . ἐνῶ ἠτοιμαζόμε-
θα ν' ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄχημα μετὰ τῆς ἐξαδέλφης μου, διὰ νὰ
ὑπάγωμεν εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον, ἔφθασεν ὁ Φραγκίσκος μὲ αὐτὸ
τὸ γραμματάκι ! . . . Τὸ λαμπρὸν αὐτὸ γραμματάκι ! . . . Ἴδου,
ἀνάγνωσέ το !

ΙΟΥΛΙΑ

Δὲν εἰμφορῶ . . . βλέπεις . . . δὲν θὰ εἰμφορέσω . . Ἀνάγνω-
σέ το σύ.

ΚΑΟΤΙΑΔΗ (Κάθηται)

Ἄκουσε λοιπὸν. (Ἀναγινώσκει τὴν ἐπιστολήν.) « Ἀγαπητή μου θυ-
» γάτηρ ! Ἀποχαιρέτησε πλέον τὸ παρθεναγωγεῖον καὶ ἐπάνελθε
» ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν. Χάριν τῆς λύπης τῆς μητρός σου καὶ
» τῶν ἰδίων μου αἰσθημάτων θὰ μείνης πλέον πλησίον μας. Ἐλ-
» θὲ νὰ δειπνήσης μετὰ τῆς μητρός σου, διότι ἐγὼ θὰ μείνω ἀπό-
» ψε εἰς Παρισίους. Εἶπε εἰς αὐτὴν ὅτι τὴν ἀγαπῶ πολὺ. Ἄ-
» κούεις ; Εἶπε εἰς αὐτὴν ὅτι τὴν ἀγαπῶ πολὺ. »

(Ἀσπάζεται τὴν μητέρα τῆς.)

ΙΟΥΛΙΑ (λαμβάνουσα τὴν ἐπιστολὴν ἀναγινώσκει αὐτήν.)

Ἦ, Θεέ μου ! εἶναι ἀληθές.

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ἄλλ' εἰξεύρεις ὅτι δὲν θὰ φαίνεσαι διόλου εὐχαριστημένη ἀπὸ
τὴν ἐπιστροφὴν μου ;

ΙΟΥΛΙΑ

Πῶς θέλεις; . . . Ἄφοῦ ποσῶς δὲν σ' ἐπερίμενα . . . δὲν εἰξέ-
ρω πῶς εἶμαι. ὦ! καλή μου κόρη!

(Ἀσπάζεται τὰς χεῖρας τῆς Κλοτίλδης.)

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Σύνελθε, σύνελθε, . . . ἄς εἴμεθα ἀτάραχοι . . . Δὲν πρέπει ἡ
εὐτυχία μας νὰ μοιιάζῃ πρὸς λύπην. . . Ἄκουσε! Εἰξέυρεις τί θὰ
κάμωμεν; Θὰ καθήσωμεν ἐδῶ νὰ κεντήσωμεν, νὰ δμιλήσωμεν, νὰ
κυτταζώμεθα . . . καὶ ν' ἀγαπώμεθα ἥσυχα, ἥσυχα. — Θέλεις;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅ,τι θέλεις.

ΚΛΟΤΙΛΔΗ (φέρει κάμιστρον πλήρες ἐργοχειρῶν.)

Ἐδῶ . . .

(Ἀνοίγει κέντημά τι καὶ κάθηται κατέναντι τῆς μητρὸς
Ἄμφότεραι ἐργάζονται.)

Τί χαρά, μητέρα μου! . . . Καὶ ὁ πατήρ μου;

ΙΟΥΛΙΑ

Εἶναι εἰς Παρισίους!

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Ὅστε σύ, καλή μου μητέρα, ἔμεινες σήμερον μόνη καὶ στενο-
χωρημένη. Ἄ! ὄχι, ἐλυσμόνησα. . . εἶχες ἐδῶ τὸν κύριον Μάξι-
μον . . . τὸν εἶδα σήμερον τὸ πρῶτ.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί!

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Καὶ αὐτὸς θὰ εὐχαριστηθῇ ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς μου.

ΙΟΥΛΙΑ

Ποῖος;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Ὁ κύριος Μάξιμος.

ΙΟΥΛΙΑ

ὦ! ναί, βεβαίως. . . Κύτταξε . . . σὲ βλέπω καὶ δὲν τὸ πι-
στεύω!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (μειδιῶσα.)

Καὶ ὅμως εἶμαι ἐγώ... σὲ βεβαιῶ... καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ παντός· ἀκούεις; διὰ παντός!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄλλοίμονον! . . .

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Διατί ἄλλοίμονον;

ΙΟΥΛΙΑ

Διότι . . . σκέπτομαι τὸ μέλλον . . . πρέπει ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ὥραν νὰ σ' ἀποχωρισθῶ!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Διατί; Πότε;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅταν λόγου χάριν ὑπανδρευθῆς.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἄ! πάντοτε εἶσαι ἡ αὐτὴ! θέλεις πάντοτε νὰ λυπηῖσαι. Εἴ-
ξευρε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ ἀπαιτῶ, ὁ θνητὸς ἐκεῖνος ὅστις θέλει γίνεαι
σύζυγός μου . . . νὰ κατοική μετὰ τῆς μητρός μου . . . ἢ τοῦλάχιστον
πολὺ πλησίον αὐτῆς... Καὶ ἔπειτα... ἐγὼ πολὺ δυσκόλως
θὰ ὑπανδρευθῶ.

ΙΟΥΛΙΑ

Διατί;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Διότι ἐσκέφθην πολὺ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Δὲν θὰ ὑπανδρευθῶ ποτὲ νέον ἄνδρα. Λατρεῦω τοὺς νέους, ὡς
χορευτάς... ἀλλ' ὡς σύζυγοι δὲν μοὶ ἐμπνέουν οὔτε ἐμπιστοσύνην,
οὔτε σέβας... καὶ ἐγὼ θέλω νὰ σέβωμαι τὸν σύζυγόν μου... Θέλω
νὰ τὸν φοβοῦμαι . . . Θέλω ἄνδρα ἐπιβάλλοντα, σοβαρόν, τρομε-
ρόν . . . δεσπότην τέλος! . . .

ΙΟΥΛΙΑ

Τί παιδί!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Δὲν λέγω κἀνὲν γερόντιον. . ἄλλ' ἄνδρα ἡλικιωμένον. Ὑπάρχουν ἄνδρες τοιοῦτοι, οἱ ὅποιοι διατηροῦνται ἀκόμη πολὺ καλὰ... ὁ πατὴρ μου λόγου χάριν, εἶναι ἀκόμη πολὺ ὠραῖος καὶ ἀκμαῖος... ἄλλοι ἀκόμη... Ἴδου ὁ γείτων μας... ὁ κύριος Μάξιμος... χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἡλικίαν τοῦ πατρὸς μου, δὲν εἶναι πλέον νεανίας καὶ διατηρεῖται πολὺ καλὰ.

ΙΟΥΛΙΑ (παρατηροῦσα αὐτὴν κατὰ πρόσωπον.)

Δὲν πιστεύω νὰ τὸν ἀγαπᾷς ;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (μετὰ συστολῆς ;)

Δὲν πρέπει ;

ΙΟΥΛΙΑ.

Τὸν ἀγαπᾷς ;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (διὰ φωνῆς χαμηλῆς.)

Εἶναι ἀξιαγάπητος !

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τινα σιωπῆν.)

Ἄναγκάζομαι νὰ σὲ εἶπω ὅτι θὰ ἦναι δυστύχημα εἰς σὲ, τὸ νὰ ἀφοσιωθῆς εἰς τὸ αἶσθημα αὐτό... Σὲ λυπῶ ; ...

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (κρατουμένη.)

Ὅλιγον . . . Ἄλλὰ διατί θὰ ἦναι δυστύχημα ; Δὲν εἰμπορῶ νὰ τὸ μάθω ; Μήπως ἀγαπᾷ ἄλλην ;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὁ κύριος Μάξιμος δὲν μᾶς κρύπτει τὰ μυστικά του... γνωρίζομεν ὅλον, τὸν βίον καὶ εἰξεύρομεν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ νυμφευθῆ διότι δὲν νομίζει ἑαυτὸν ἐλεύθερον... Ποτὲ δὲν θὰ νυμφευθῆ... (χαμηλῆ τῆ φωνῆ καὶ θαρσύνουσα.)

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (χαμηλῆ τῆ φωνῆ καὶ θαρσύνουσα.)

Ποτέ ; ...

ΙΟΥΛΙΑ

Μὴ μ' ἐξετάζεις περισσότερον, κόρη μου. (Ἐγείρεται.) Κλαίεις ; ... Ἄ ! μὴ, σὲ παρακαλῶ.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Δὲν εἶναι τίποτε... μετὰ μίαν στιγμὴν παρέρχεται. Μετὰ μίαν μόνον στιγμὴν !

(Ἐγείρεται βαίνουσα πρὸς τὸ παράθυρον. Ἀπομάσσει τοὺς ὀφθαλμοὺς προσποιουμένη ὅτι παρατηρεῖ ἔξω.)

ΙΟΥΛΙΑ (ιδ'α.)

'Α! τί εἶναι ὁ θάνατος ἀπέναντι τοιούτου μαρτυρίου ;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ (βίλλουσα ἀσθενῆ κραυγῆν.)

'Α!

ΙΟΥΛΙΑ (προχωροῦσα πρὸς αὐτήν.)

Τί εἶναι ;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Εἶναι αὐτὸς μῆτέρ μου. Ἐρχεται ἐδῶ. Φεύγω... φεύγω... Ἄλλὰ μὴν ἀνησυχεῖς. Εἰξέρις ὅτι εἶμαι γενναία... μετὰ μίαν ὥραν δὲν θὰ ἐνθυμοῦμαι πλέον τίποτε. (Ἀσπάζεται τὴν μητέρα της.) Καὶ ὅμως εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη... ναί, πολὺ εὐχαριστημένη.

(Ἐξέρχεται δεξιᾶ.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ καὶ ΜΑΞΙΜΟΣ.

ΙΟΥΛΙΑ (στηριζομένη ἐπὶ τὴν πρὸς δεξιᾶ ἐστίαν.)

'Η Κλοτίλδη ἐπανῆλθε!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὸ εἰξεύρω... τὸ ἔμαθον πρὶν ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν μου... Καὶ θὰ μείνῃ πλησίον σας διὰ παντός ;

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί... Λοιπόν! τί θὰ κάμωμεν τώρα ;—'Ὁμιλήσατε!... Λέγετε!... Διατάξατε!... διότι ἐγὼ χάνω τὸ λογικόν μου... σᾶς τὸ δμνύω.*

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν θέλετε πλέον νὰ με ἀκολουθήσετε ;

ΙΟΥΛΙΑ (καταβεβλημένη.)

Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον!

ΜΑΞΙΜΟΣ

'Αδύνατον!

* Ἡ Ἰουλία διαβαίνει ἀριστερᾶ.—Ἰουλία Μάξιμος.

ΙΟΥΛΙΑ

Και ἡ κόρη αὐτῆ ἤτις σὰς ἀγαπᾷ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἡ Κλοτίλδη!... ὦ! Θεέ μου!

ΙΟΥΛΙΑ

Ναι σὰς ἀγαπᾷ! Αὐτὴ ἦτον ἡ πρώτη λέξις της... Φαντασθῆτε τί ὑπέφερα... Καὶ τώρα... Νὰ φύγω! Ἀλλὰ τότε πλέον δὲν θὰ ἐλπίζω οὔτε τὸν οἶκτόν της... Ἡ θλίψις της θὰ ἦναι μῖσος... Νὰ μείνω!... Θὰ μαντεύσῃ τὰ πάντα σήμερον ἢ αὔριον, ἀφοῦ σὰς ἀγαπᾷ. Καὶ ποῖα αἰσθήματα θὰ ἔχῃ διὰ τὴν μητέρα της! ὦ! τὸ πᾶν!... τὸ πᾶν εἶναι ἀδύνατον!..., τὸ βλέπετε!... Τῆ ἀληθείᾳ θὰ παραφρονήσω!...

ΜΑΞΙΜΟΣ (μετὰ σιωπὴν, πλησιάζων αὐτὴν διὰ φωνῆς γλυκείας καὶ πρῶου.)

Θέλετε νὰ φύγω μόνος;

ΙΟΥΛΙΑ

Σεῖς!.. ὦ! ὄχι! ὄχι! Μὴ φαντασθῆτε ὅτι αὐτὸ σὰς ζητῶ!
Μὴ πιστεύσετε ὅτι εἶμαι τόσο σκληρὰ!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μὴ μὲ ἀρνήσθε μόνον... Ὑγιαίνετε!

ΙΟΥΛΙΑ (λαμβάνουσα τὰς χεῖράς του καὶ βλέπων αὐτὸν μὲ ὀφθαλμοὺς
πλήρεις δακρύων,)

ὦ! συγγνώμην! συγγνώμην! Ἀγαπῶ πολὺ τὴν θυγατέρα μου!..

ΜΑΞΙΜΟΣ

Λοιπὸν! πηγαίνετε νὰ τὴν εὑρετε... ἴσως, μίαν ἡμέραν, ἐὰν δὲν μοὶ τὸ ἀπαγορεύετε... θὰ ἐπανέλθω... ὡς φίλος σας. Ναί! ὡς φίλος σας, σὰς τὸ δμνύω!...

ΙΟΥΛΙΑ

Εὐχαριστῶ.

ΜΑΞΙΜΟΣ (συνερχόμενος καὶ μετὰ πάθους.)

Ὑγιαίνετε! Μὴ μὲ καταρασθῆτε! Ὑπῆρξα πολὺ ἔνοχος... ἀλλὰ σὰς ἠγάπων πολὺ...

(*Εξέρχεται ὀρμητικῶς.)

ΙΟΥΛΙΑ (μόνη.)

Καὶ ἐγώ!

(Πίπτει ἐπὶ ἔδρας ὀλολύζουσα.)

Τέλος τῆς β'. πράξεως.

ΗΡΑΕΙΣ ΤΡΙΤΗ

(Ὅκτώ μῆνας βραδύτερον.)

Ἡ αὐτὴ σκηνογραφία καὶ διακόσμησης.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μόνος καθήμενος ἐπὶ ἀνακλίντρου καὶ πλησίον τῆς πρὸς δεξιὰ τραπέζης. Πέριξ αὐτοῦ διεσπαρμέναι ἐφημερίδες. — Ἀναγινώσκει ἐπιστολήν. — Μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν της.)

Ἄλλόκοτος ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ Μάξιμος!... Ἡ ἀναχώρησίς του μοὶ ἐφάνη πάντοτε ἡ παραδοξωτέρα τοῦ κόσμου... Μήπως ἐφυγεν ἐξ αἰτίας τῆς Κλοτίλδης;... Κατ'ἀρχὰς αὐτὸ ὑπέθεσα... ἀλλὰ δὲν εἰξεύρω πλέον.., ἀφοῦ αὐτὸς ἐπανέρχεται καὶ ἡ Κλοτίλδη εἶναι πάντοτε ἐδῶ... Μήπως δυσπιστεῖ περὶ τῆς μεταβολῆς μου καὶ δὲν θέλει πλέον νὰ ᾔηται ὁ μάρτυς τῶν ἀταξιῶν μου;... Πιθανόν!... Καὶ ὅμως... καὶ οὕτως ἂν ἔχη, πάλιν θὰ δυσκολευθῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω... Περιπλέον... δὲν ἔκαμε ποτὲ τίποτε, ὡς τις ἄλλος.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΚΛΟΤΙΛΔΗ.

(Εἰσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν ἡ Κλοτίλδη· διατάζουσα παρατηρεῖ τὸν πατέρα της. Κατόπιν προχωρεῖ πρὸς δεξιᾶ πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς μητρὸς της.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ποῦ πηγαίνεις κόρη μου;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Εἰς τῆς μητρὸς μου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δὲν τὴν εἶδες ἀκόμη σήμερον τὸ πρῶτ';

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Μάλιστα τὴν εἶδα.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ πῶς εἶναι ;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Πάντοτε ὑποφέρει.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναί... εἶναι τόσο νευρική!... Τί νὰ γίνη!... Αὐταὶ αἱ πρῶται
 ἡμέραι τῆς ἀνοίξεως διπλασιάζουν πάντοτε τοὺς παλμούς καὶ τοὺς
 πόνους τῆς... ἀλλὰ δὲν πάσχει ἡ καρδιά τῆς... δόξα τῷ θεῷ! Ἄ-
 κόμη χθὲς μοὶ τὸ ἔλεγεν ὁ ἰατρός... Καὶ σὺ, κόρη μου, εἶσαι καλά;..

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (ψυχρῶς.)

Πολὺ καλά, πατέρα μου!

(Ἐξακολουθεῖ προχωροῦσα πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς μητρός τῆς.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐγειρόμενος.)

Διέρχουσαι λοιπὸν χωρὶς νὰ μ' ἀσπασθῆς;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Σ' ἔβλεπον ἐπησχολημένον. (πλησιάζει τὸν πατέρα τῆς.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως δὲν μ' ἀγαπᾶς, κόρη μου;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

᾽Ω! πατέρα μου...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ζηλοτυπῶ ὀλίγον τὴν μητέρα σου... ὠμολόγησε ὅτι τὴν ἀγα-
 πᾶς περισσότερο ἐμοῦ.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἄστειζέσθαι, πάτερ μου;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

᾽Οχι δὲν ἀστείζομαι... μὲ φαίνεται ὅτι ἐνίστε ἢ πρὸς ἐμὲ ἀγά-
 πη σου εἶναι χλιαρά... Εἶμαι μάλισα βέβαιος ὅτι ἐμπιστεύουσαι τὰ
 μυστικά σου εἰς τὴν μητέρα σου καὶ εἰς ἐμὲ ποτέ...

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Πρῶτον δὲν ἔχω μυστικά!...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἶναι βέβαιον αὐτό;... Κάθισ' ἐδῶ μίαν στιγμὴν... Κάμέ μου τὴν χάριν αὐτὴν δεσποινίς... (τὴν ὑποχρεώνει νὰ καθήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου καὶ ἀκουμβᾶ.) ἐδῶ!... τώρα σὲ ἀκούω... Εἶπέ μου τα ὅλα...

ΚΛΟΤΙΛΔΗ (γελώσα.)

Τί νὰ σὲ εἶπω;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Κάθε κόρη ἔχει πάντοτε τὰ μυστικά της. Λέγετα σὲ λέγουν οἱ χορευταὶ σου;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

ὦ! κἀνὲν σπουδαῖον, σᾶς βεβαιῶ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ἡ καρδιά σου;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Ἐπίσης.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Σοβαρῶς, δὲν σκέπτεσαι ποτὲ νὰ ὑπανδρευθῆς;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Ποτέ! Εἶμαι τόσο εὐτυχὴς πλησίον τῆς μητρὸς μου... καὶ σοῦ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ἐμοῦ... Αὐτὸ πολὺ μὲ κολακεύει... Ἄλλὰ τέλος εἴμπορεῖ τις ν' ἀγαπᾷ τὴν μητέρα του... καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα του... καὶ ὅμως νὰ ὑπανδρευθῆ. Τοῦτο συμβαίνει καθημερινῶς.

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

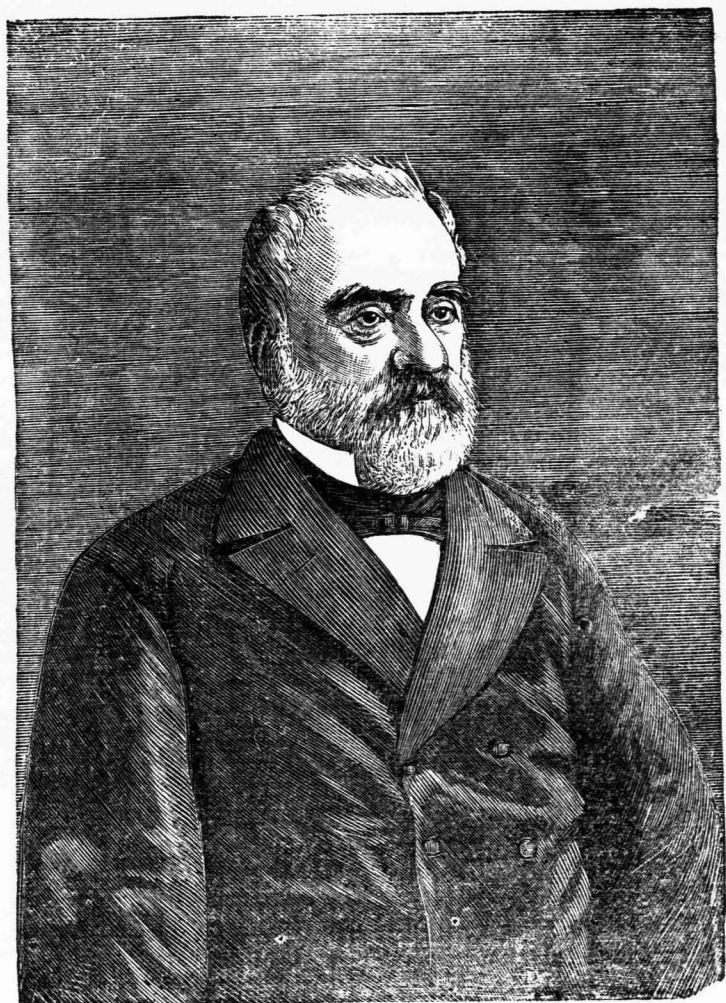
Μάλιστα! ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἄγαπᾷ τίς κάποιον περισσότερο τῶν γονέων του, ἢ τοῦλάχιστον ὅσον αὐτοὺς καὶ ἐγὼ περιμένω ἀκόμη αὐτὸν τὸν κάποιον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἴδου δικαιολόγησις... καὶ ἐὰν ἤρχετο αὐτὸς ὁ κάποιος... ἢ μάλλον ἂν ἐπανήρχετο;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Πῶς; ποῖος λοιπόν;

ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ, (καθήμενος πλησίον της,)

Νομίζω νὰ παρετήρησα, κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν,
ὅτι ἤσθάνεσο συμπάθειάν τινα πρὸς τὸν φίλον μου Μάξιμον.

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Πρὸς τὸν κύριον Μάξιμον;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναὶ πρὸς τὸν Μάξιμον.

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Εἶναι ἀληθὲς πᾶτερ μου;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἶπέ μοι λοιπόν, φιλτάτη μου, ἀφῆκες νὰ ἐννόησῃ δι' οἴου-
δήποτε τρόπου ὁ Μάξιμος τὴν πρὸς αὐτὸν συμπάθειάν σου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ποτέ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δὲν ἐννόησες ὅμως ποτὲ ἐκ τῆς ὀμιλίας του, ἐκ τοῦ τρόπου
του, ὅτι ὑπωπτεύθη τὴν πρὸς αὐτὸν συμπάθειάν σου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ποτέ; τίποτε, πᾶτερ μου!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἶσαι βεβαία;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

᾽Ω! βεβαιωτάτη! Ἦτο καλὸς καὶ περιποιητικὸς πρὸς ἐμέ.
ἀλλ' ἤσθανόμην καλῶς ὅτι μὲ μετεχειρίζετο ὡς παιδίον· καὶ μά-
λιστα τοῦτο μ' ἐλύπει ὀλίγον.....

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἀσπαζόμενος αὐτήν).

Ἄθῶα μου κόρη! Ἐὰν σὲ ἐρωτῶ ὅλα αὐτά, τὸ κάμνω διότι ἡ
ἀναχώρησις τοῦ Μαξίμου εἰς Αἴγυπτον τὸ παρελθὸν ἔτος, ὑπῆρξε
τόσον αἰφνηδία, τόσον ἀλλόκοτος, ὥστε πάντοτε ἀνεζήτησα τὴν
ἀκατανόητον αὐτῆς αἰτίαν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀναχώρησις του συνέ-
πεσεν ἀκριβῶς μὲ τὴν ἐπάνοδόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὑπέθεσα ὅτι
ἴσως ὁ Μάξιμος ἀπεμακρύνθη ἐκ λεπτότητος.

ΠΟΙΚΙΛΗ

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἵχι' εἶναι ὅλως ἀδύνατον, πάτερ μου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τότε δυνάμεθα νὰ τὸν ἀφίσωμεν νὰ ἐπανεέλθῃ;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (ἀταράχως.)

Ἐπανερχεται;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἶναι εἰς Παρισίους... Ἴδου ἐπιστολή του... Δὲν θ' ἀργήσωμεν νὰ τὸν ἴδωμεν... καὶ δι' αὐτὸ ἠθέλησα νὰ κάμω μετὰ σοῦ τὴν μικρὰν αὐτὴν ἐξήγησιν... Τώρα, φιλότιμη μου, ἐμπιστεύομαι εἰς τὴν φρόνησίν σου... Δὲν ἀποθαρρύνω τὸ ὄνειρόν σου· σοὶ ὁμολογῶ μάλιστα ὅτι τὸ κατ' ἐμὲ θὰ εὐχαριστηθῶ νὰ τὸ ἴδω πραγματοποιούμενον, διότι δὲν γνωρίζω τιμιώτερον ἄνθρωπον τοῦ Μαξίμου. Ἐκτὸς δὲ τούτου εὐρίσκω πολὺ κατάλληλον τὴν ἡλικίαν του, τὴν οἰκογένειάν του, καὶ τὴν περιουσίαν του... Ἀλλὰ τέλος δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν ἀρπάξωμεν... Εἴμεθα ὑπερήφανοι καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θέλομεν νὰ προσφερθῶμεν... Ὡστε....

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Θεὲ μου!... σὰς εὐχαριστῶ πάτερ μου. Ἄλλ' ὅλαι αἱ προφυλάξεις αὗται εἶναι ὅλως ἀνωφελεῖς τώρα. Ἀπὸ τοῦ ὄνειρου αὐτοῦ, ὡς τὸ ὀνομάζετε πρὸ πολλοῦ ἐξύπνησα, καὶ εἶμαι βεβαιωτάτη ὅτι δὲν θὰ τὸ ἴδω πλέον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Παιδίον!... Ποτὲ δὲν εἶναι τις βέβαιος περὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Πάτερ μου, θὰ σὰς εἶπω ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ἡ μήτηρ μου μὲ ἀπέτρεψεν αἰσθήματος ἄνευ ἐλπίδος, ἄνευ μέλλοντος, καὶ διὰ τοιούτων μάλιστα λόγων, ὥστε οὔτε λογικόν, οὔτε ἀξιοπρεπές, ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἐπέμενον εἰς αὐτό.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἀφελῶς.)

Ἡ μήτηρ σου; καὶ πῶς;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Ἀκούσατε! ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τῆς ἐπιγραφῆς μου. Ὁμίλου μετὰ τῆς μητρὸς μου, καὶ ὁ λόγος συνέπεσε περὶ τοῦ κυρίου Μαξίμου. Ὁμολόγησα εἰς τὴν μητέρα μου, ὅ,τι καὶ εἰς ὑμᾶς, καὶ τότε αὕτη μοὶ εἶπε....

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (σοβαρώτερος.)

Σὲ εἶπε;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Ὅτι... ὅτι ὁ κύριος Μαξίμος δὲν ἦτο ἐλεύθερος.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶς δὲν ἦτον ἐλεύθερος;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Ὅτι ἦτο δεσμευμένος... διὰ παντὸς δεσμευμένος.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μετὰ σιωπῆν διὰ φωνῆς ἠλλοιωμένης.)

Ἡ μήτηρ σου... ἡ μήτηρ σου σὲ εἶπεν αὐτό;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ (ἐκπληκτος.)

Μήπως ἔσφαλλε;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὅχι... ὄχι... (Ἐγειρόμενος ἀφῆνης μετὰ νέαν παῦσιν)

Ἡ μήτηρ σου εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν της;

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Μάλιστα.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πήγαινε, κόρη μου, πήγαινε... θὰ σ'ἀνταμόσωμεν εἰς τὸν κῆ-
πον... πήγαινε!

ΚΛΟΤΙΛΔΗ

Μάλιστα πάτερ μου.

(Ἰσταται παρατηροῦσα τὸν πατέρα της ἀνησύχως.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐπιτακτικῶς.)

Πήγαινε!

(Ἡ Κλοτίλδη ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ εἶτα ΙΟΥΛΙΑ.

(Ὁ Μαυρίκιος μένει ἐπὶ στιγμὴν ἀκίνητος, ἔχων τὸ βλέμμα προσηλωμένον. Κατόπιν διευθύνεται ὀρμητικῶς ἐξηγηρωμένος καὶ ἀποφασιστικὸς πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς Ἰουλίας. Μόλις ὁμως φθάνει πρὸ τῆς θύρας αὐτοῦ, φαίνεται ἡ Ἰουλία.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἀναχαιτίζων ἑαυτὸν.)

Ἄ! ἤρχομην εἰς τὸ δωμάτιόν σου!

ΙΟΥΛΙΑ

Εὐχαριστῶ. Νομίζω ὅτι ἐκράτησες τὴν Κλοτίλδην.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναὶ συνδιαλεγόμεθα ἐδῶ.

ΙΟΥΛΙΑ

Εἶναι εἰς τὸν κῆπον;

(Προχωρεῖ ἓν βῆμα πρὸς τὸ βάθος.)

Ναί. ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ σὲ εἶπω δύο λέξεις.

ΙΟΥΛΙΑ

Εὐχαρίστως!

(Παρατηρεῖ μετ' ἀορίστου αἰσθήματος φρίκης τὸν Μαυρίκιον, λαμβάνει ἐργόχειρον καὶ κάθηται ἐργαζομένη.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μετὰ παύσιν ὁμιλεῖ βραδέως καὶ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς Ἰουλίας.)

Ἐλαβον πρὸ ὀλίγου θλιβεράν ἐπιστολήν.

ΙΟΥΛΙΑ (ὄφουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς.)

Ἐπιστολήν;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐξ Αἰγύπτου... τοῦ ἐν Καίρῳ Γαλλικοῦ προξενείου.

ΙΟΥΛΙΑ (ὠχρῶσα.)

Ἄ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πρόκειται δυστυχῶς περὶ φίλου. Προαισθάνεσαι τί ἔχω νὰ σοὶ ἀναγγείλω;

(Ἡ Ἰουλία τὸν παρατηρεῖ.)

Ὁ Μάξιμος....

ΙΟΥΛΙΑ (ἐγειρομένη ἀποτόμως καὶ παρατηρούσα τὸν Μαυρίκιον.)

Ἄπέθανε.

(Ὁ Μαυρίκιος νεύει διὰ τῆς κεφαλῆς καταφατικῶς. Ἡ Ἰουλία κάθηται ψευδίζουσα)

Θεσέ μου! Ἐξακολουθεῖ μηχανικῶς ἐργαζομένη καὶ κατόπιν ἐπαναλαμβάνει χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς·) Πῶς ἐφρονεῖθῃ;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλὰ δὲν ἐφρονεῖθῃ!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! ἐνόμιζα ὅτι μὲ εἶχες εἶπει. . .

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄπέθανεν ἐκ τῶν κόπων καὶ τῶν πυρετῶν.

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τινα στιγμιαίαν σιωπὴν.)

Ἡ μήτηρ του θὰ ἦναι πολὺ δυστυχής.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δὲν θὰ ἦναι μόνη.

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι ἀναμφιβόλως.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Χωρὶς νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ ὑμῶν... ἀγνοῶ, τῇ ἀληθείᾳ, πῶς ν' ἀναγγεῖλω τὴν εἴδησιν ταύτην εἰς τὴν Κλοτίλδην.

ΙΟΥΛΙΑ

Εἰς τὴν Κλοτίλδην;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναί... Δὲν παρετήρησες ποτὲ τὴν κλίσιν τῆς πρὸς τὸν Μάξιμον;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! φιλτάτη μου! (Ἡ Ἰουλία κάμνει κίνησιν ἀόριστον.) Ἐνθυμήσου λοιπόν! (Ἐγείρεται ἀποτόμως.)

ΙΟΥΛΙΑ

Τί;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶς! ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἴδια Κλοτίλδην, τῆς ὁποίας πρὸ μικροῦ ἐβο-

λιδοσκόπουν τὰ αἰσθήματα, μὲ ἔλεγεν ὅτι σοὶ εἶχεν ἐμπιστευθῆ
τὸ μυστικὸν τοῦτο, τὸ παρελθὸν ἔτος, τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἀ-
ναχωρήσεως τοῦ Μαξίμου. Μὲ τὸ ἔλεγεν ἐδῶ, πρὸ ὀλίγων στιγ-
μῶν... Δὲν ἐψεύδετο πιστεύω.

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ νευρικοῦ γέλωτος.)

Ἄ! Θεὲ μου!... Τότε, ἐγὼ ψεύδομαι, ἅς εἶναι... Ναί, τώρα ἐν-
θυμοῦμαι... Ἄλλ' ἐκεῖνη μοὶ ὠμίλησε περὶ αὐτοῦ τόσο ἐπιπο-
λαίως!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τόσον ἐπιπολαίως... Ἐκεῖνη δὲν μὲ ἔλεγε τὸ αὐτό... Ἐὰν τὴν
πιστεύσω, ἡ ὀμιλία σας ὑπῆρξε σπουδαιοτάτη. Προσέθετε μάλιστα
ὅτι τὴν εἶχες προτρέψει νὰ παραιτηθῆ αἰσθήματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον
δὲν ἀνέμενε, κατὰ σέ, οὐδεμίαν ἐλπίδα, οὐδὲν μέλλον....

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, δυνατόν....

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως ὑπόφερες περισσότερον σήμερον τὸ πρῶτ'; Εἶσαι πολὺ
ὠχρά.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, ὑποφέρω πολὺ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄπὸ τὴν καρδίαν;

ΙΟΥΛΙΑ (βίπτουσα τῷ Μαυρικίῳ ταχὺ βλέμμα.)

Ναί, πάντοτε!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλὰ τέλος, διατί δὲν ἤθελες νὰ νυμφευθῆ ὁ Μαξίμος τὴν θυ-
γατέρα σου;

ΙΟΥΛΙΑ

Δὲν ἐπίστευον ὅτι ἦτο κατάλληλος δι' αὐτήν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Διατί;

ΙΟΥΛΙΑ

Δὲν τὸ ἐπίστευον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (καθήμενος πλησίον της.)

Ἡ Κλοτίλδη μοι εἶπε λόγον σπουδαῖον τὸν ὁποῖον τῇ ἔδωκες. Ὑπαινίτεσσο ὅτι ὁ Μαυρίκιος ἦτο δεσμευμένος... Ἦσο λοιπὸν πλειότερον ἐμοῦ μεμνημένη εἰς τὰ μυστήριά του;... Τί εἴξυρες;...

ΙΟΥΛΙΑ

Τίποτε;... Εἶπον ὅτι μοι ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! αὐτὸ ἦτο πρόφασις... Ἄλλὰ καὶ πάλιν οὐδὲν ἐννοῶ... Τ λοιπὸν δὲν σὲ ἤρεσκε τοῦ Μαξίμου ἡ διαγωγή;... Δὲν ἦτον ἀρετὰ θελκτικὸς καὶ συγχρόνως πλούσιος καὶ ἐκ καλῆς οἰκογενείας; ἢ μὴ δὲν εἶχε σπάνια πλεονεκτήματα, καρδίαν ἱπποτικὴν, χαρακτῆρα εὐθὺν καὶ τίμιον; Ἄρνεῖσαι ὅλα αὐτὰ;...

ΙΟΥΛΙΑ

Μαυρίκιε! ἀρεεῖ, μὴ μὲ βασανίζεις περισσότερον... Βλέπεις πόσον ὑποφέρω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐγειρόμενος μετὰ βίας).

Ἔστω, ἀλλ' ἀπὸ σοῦ ἐξαρτᾶται νὰ τελειώσης ὅλα ταῦτα διὰ μιᾶς λέξεως... Εἶπέ μου μόνον, διότι τοῦτο εἶναι ὀλίγον παράδοξον, διατὶ ἀπέτρεψες μετὰ τσαύτης ζέσεως τὴν θυγατέρα σου τοῦ συνοικεσίου τούτου;

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! ὄχι μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλὰ καὶ πάλιν σ' ἐρωτῶ, διατί;

ΙΟΥΛΙΑ (βίπτουσα τὸ ἐργόχειρόν της καὶ ἀπελπιστικῶς.)

Θέλεις νὰ τὸ μάθης;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Σὲ παρακαλῶ.

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ σφοδρότητος.)

Διότι θὰ ἐπροτίμων νὰ θάψω τὴν θυγατέρα μου διὰ τῶν χειρῶν μου... παρὰ νὰ τὴν παραδώσω εἰς τὴν τύχην, ἥτις τὸν ἀνα-

μένει!... Ἐάν γάμος εἶναι ἡ εἰκὼν, τὴν ὁποῖαν ἔχει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της, δηλαδὴ ὁ βίος ἀμφοτέρων ἡμῶν... Ἐάν ὁ κόσμος δὲν ἐγνώριζεν ἄλλον γάμον, τότε! προτιμῶ ἀπειράκις διὰ τὴν θυγατέρα μου, ὡς ἤθελα προτιμήσει δι' ἐμὲ αὐτὴν, τὴν αἰώνιον μοναξίαν.... Τὸ μοναστήριον, τὸν θάνατον! (Ἐγείρεται)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! σὺ ἦτις ὀμιλεῖς τόσον περὶ τῶν δεινῶν σου, ἐάν θέλῃς νὰ προφυλάξῃς τὴν θυγατέρα σου αὐτῶν, δίδαξέ την νὰ ἦναι τιμια γυνή... Ὑπάρχουν δεινὰ τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦν αἱ τίμιαι γυναῖκες!

ΙΟΥΛΙΑ (περισσότερον ἐξαπτομένη.)

Ἄ! Θεὲ μου! ἀλλ' ἐγὼ σὲ λέγω ὅτι ὅσον περισσότερο θὰ ὑποφέρῃ... Αἱ ἄλλαι δὲν ὑποφέρουν, ἔσο βέβαιος!... Ἄλλ' ἡ θυγάτηρ μου!... ποία θὰ ἦτον ἡ τύχη της;... Θὰ σοὶ τὴν εἶπω!... διότι δὲν γνωρίζω!... Ἀφοῦ ἀγαπηθῆ ὡς ἐρωμένη μιᾶς ἡμέρας, ἔπειτα θ' ἀποξενωθῆ διὰ παντὸς τῆς καρδίας, τῆς ἀγάπης τοῦ συζύγου της πάτης εὐτυχίας, τὴν ὁποῖαν ὠνειρεύθη... ἔπειτα θὰ ὑβρισθῆ, θὰ περιφρονηθῆ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της· θὰ ἀντιμετωπίσῃ γενναίως τὰς διασκεδάσεις τοῦ κόσμου, μὲ τὸ μείδιμα εἰς τὰ χεῖλη, μὲ τὴν καρδίαν πλήρη δακρῶν... πιστὴ καὶ ἀγνή, ἐλπίζουσα πάντοτε... μέχρι τῆς ἀπαισίας, τῆς ἀναποφεύκτου ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν οὐδὲν ἐλπίζουσα, θὰ καταπέσῃ ἐξηντημένη προσκαλοῦσαν εἰς βοήθειαν τὸν σύζυγόν της, ὅστις θὰ εὐρίσκειται εἰς τὰς ἐρωμένας του, τὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα θὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν ἐξορίαν, τὸν Θεόν, ὅστις θὰ ἀποκριθῆ! καὶ τότε... τότε ἐν στιγμῇ παραφορᾶς, ἐν στιγμῇ ἀπογνώσεως... τὸ αἶσχος διὰ νὰ θέσῃ τέρμα!.. καὶ τέλος, ... τέλος, Θεὲ μου!... φρικώδη τινα στιγμὴν, ὡς αὐτὴν συντετριμμένη ἐκ τῶν ἐλέγχων τῆς συνειδήσεως... δὲν θὰ ἔχη πλέον ἄλλο καταφύγιον, εἰμὴ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν σύζυγόν της... καὶ νὰ φωνάξῃ... φόνευσέ με! σὲ ἠπάτησα!...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ψεύδεται!... δὲν θὰ ἐτόλμας... θὰ ἔτρεμες πολὺ διὰ τὸν συνένον χόν σου!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἀπέθανε!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πιστεύεις;

(Θέτει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μαξίμου. Ἡ Ἰουλία ἐκβάλλει κραυγὴν.—Συγχρόνως ἀνοίγεται ἡ θύρα τοῦ βάλθους καὶ ἀναγγέλλουσιν.)

Ὁ κύριος Μάξιμος.

ΙΟΥΛΙΑ (εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἀπελπισίας, δρᾶντιουσα τὴν χεῖρα τοῦ Μαυρικίου.)

Ἄ! ἔλεος!... ἔλεος!... ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ!... ἐν ὀνόματι τῆς θυγατρὸς μας! Ἄ!...

(Καταλαμβάνεται ὑπὸ δυσπνοίας, θέτει τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς καρδίας της, καὶ καταπίπτει ἐπὶ τοῦ ἀνακλίνετροῦ ἢ δὲ λεφαλὴ της κλίνει ἐπὶ τῆς τραπέζης.)

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΟΙ ΑΥΤΟΙ. — ΜΑΞΙΜΟΣ.

(Εἰσέρχεται ὁ Μάξιμος καὶ παρατηρῶν τὴν Ἰουλίαν ἐκτάδην καὶ ἀναίσθητον, ὁρμᾷ πρὸς αὐτήν.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (διὰ φωνῆς βροντώδους.)

Μάθε ὅτι θὰ σὲ φονεύσω!

ΜΑΞΙΜΟΣ (ὄστικε κλίνει πρὸς τὴν Ἰουλίαν, περιλύπως ἀνεγειρόμενός.)

Μάθετε ὅτι ἀπέθανε!

Τέλος τοῦ δράματος.

Τὸ ἀνωτέρω ὠραιότατον δράμα, ὕπερ λίαν εὐγενῶς παρέσχεον ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ *Ποικίλῃ Στοᾷ* ὁ μεταφραστῆς αὐτοῦ, ἀφιερῶθη τῇ Ἑλληνίδι ἠθοποιῷ Κ. Σοφία Δ. Ταβουλάρη ὑπ αὐτοῦ.

ΣΗΜ. Ὁ κ. Λεονάρδος κατὰ τὰς δύο τελευταίας θεατρικὰς περιόδους (1879 καὶ 1880) εἰργάσθη μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου καὶ

πάνυ ἀφιλοκερδῶς πρὸς ἐμψύχωσιν καὶ πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, μεταφράσας ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, πλὴν τῆς *Ἰουλίαις*, τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τοῦ Octave Feuillet, καὶ τὰ ἐξῆς 13 ὠραῖα δραματικὰ ἔργα, ἅπερ ἐδώρησεν εἰς τοὺς καλλιτέρους τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Εἰσὶ δὲ ταῦτα : Οἱ *Πειραταὶ* καὶ οἱ *Φυγάδες*, ὑπὸ A. Bourgeois καὶ Dugnè. Τὰ *Γεροτοπαλῆκα* καὶ ἡ *Φερνάνδη*, ὑπὸ V. Sardu. Ἡ *Βρασιλιανή*, ὑπὸ P. Meuricc. Οἱ *Κατάσκοποι*, ὑπὸ J. Moinaux καὶ P. Parfait. Ὁ *Ἀτὰρ-Γκιούλ*, ὑπὸ M. Masson καὶ A. Bourgeois. Ὁ *Πωλημέρος εὐπατρίδης*, καὶ ὁ *Κυρηγὸς τῆς νυκτός*, ὑπὸ A. Ferrier. *Τὸ ταξείδιον τοῦ κυρίου Περισσῶν*, μὴν ἀπατᾶς ποτὲ τὴν γυναικὰ σου, καὶ *Δύο βλάκες*, ὑπὸ Labiche καὶ *Ναῦται καὶ στρατιῶται*, ὑπὸ E. Hugo. Οἱ ΠΕΙΡΑΤΑΙ, διδαχθέντες τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις θεατροῦ («Ὀρφεὺς») κατὰ τὸ ἔτος 1880, ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοδραματικοῦ θιάσου *Μένανδρος*, ἐπανελήθησαν δωδεκάκις, ἔνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς τοῦ δημοφιλοῦς αὐτοῦ δράματος ἐπιτυχίας. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν δραμάτων ὁ αὐτὸς θιάσος ἐδίδαξε πολλὰ ἐπιτυχῶς ὡσάύτως.

Σ. τ. Δ.